

Αυτό το κείμενο αποτελεί συνέχεια του κειμένου για τη Θεσσαλονίκη ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ του φύλλου 6 της ΔΟΚΙΜΗΣ.

ΥΦΕΣΗ ΚΑΙ ΑΔΡΑΝΕΙΑ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τρία γεγονότα σημάδεψαν, τον μήνα του Νοέμβρη, τον πολυσυζητημένο «χώρο» της Θεσ/νίκης:

1. Αποφυλακίζονται και οι δύο τελευταίοι κρατούμενοι Πασχάλης Λιαλιάρης και Κώστας Πέτρου από τις φυλακές Επταπυργίου (Γεντί Κουλέ). Αυτοί οι δύο, μαζί με άλλους επτά - που σταδιακά ήδη είχαν αφεθεί ελεύθεροι - κατηγορούνται για τον εμπρησμό του ασφαλίτικου αυτοκινήτου και τον τραυματισμό των επιβαινόντων ασφαλιτών, οι οποίοι χαφιέδιζαν τη «ζωή» της κατάληψης της Φυσικομαθηματικής Σχολής (ΦΜΣ), που είχε καταληφτεί την 5η Ιούνη 1986, μετά από χτύπημα από τις ένοπλες συμμορίες του κράτους ΜΑΤ-ΜΕΑ, της απόπειρας πραγματοποίησης «αντιπυρηνικής και ενάντια στη κρατική βία και τρομοκρατία» πορείας. Το κράτος αδυνατώντας να παρουσιάσει ως αληθοφανείς, κατηγορίες για τις οποίες δεν έχει καμία απόδειξη, αποφυλακίζει και τους δυο τελευταίους φυλακισμένους μετά από 6 μήνες περίπου εγκλεισμό στο «μεσαιωνικό κάστρο» εκτονώνοντας την εκδικητικότητα των μπάτσων μπροστά στο «πύρινο σοκ» που υπέστησαν δύο «συνάδελφοι» από «ομάδα αγνώστων κουκουλοφόρων» το ξημέρωμα της 8 Ιούνη '86.

2. 16 άτομα, με εισαγγελικές κλήσεις, καλούνται και απολογούνται στον ανακριτή στο διάστημα από τέλη Οκτώβρη και το Νοέμβρη, κατηγορούμενοι για συμμετοχή στην κατάληψη της ΦΜΣ. Επιβάλλονται χρηματικές εγγυήσεις μέχρι και 50.000 δραχμών. Αυτή η αστυνομική μεθόδευση εντάσσεται στο γενικότερο σχέδιο μιας πάγιας τακτικής τρομοκράτησης. Οι φανερές παρακολουθήσεις των 9 αποφυλακισθέντων - κύρια - και οι έμμεσες απειλές και παρέμβαση στην προσωπική - οικογενειακή ζωή πολλών «επικίνδυνων» για τις ιδέες τους ατόμων, είναι μέσα στα πλαίσια του «πολέμου νεύρων» που διεξάγουν οι κρατικές δολοφονικές υπηρεσίες τους τελευταίους μήνες και στοχεύουν στο **ΗΘΙΚΟ** των αναρχικών.

3. Το τρίτο γεγονός «λάμπει δια της απουσίας του». Αφορά την ανυπαρξία κάποιας προς τα έξω κινητοποίησης στις 17 του Νοέμβρη, ημερομηνίας της οποίας η σπουδαιότητα δεν εντοπίζεται τόσο στην αναγκαιότητα της άρθρωσης του Αναρχικού Λόγου για την εξέγερση του '73, όσο για, ακριβώς, αυτή τη διαχρονικότητα της αντικρατικής πάλης από το χτες στο σήμερα κι από το σήμερα στο αύριο, πάλης όμορφης αλλά σκληρής και ασυμβίβαστης, ποτισμένης με το αίμα συντρόφων. Ένας χρόνος από τη δολοφονία του αδερφού μας Μιχάλη από το γουρούνη Μελίστα. Να η βαρύτητα της ημερομηνίας. Για να αποτίσουμε φόρο τιμής όχι με στεφάνια, αλλά πολεμώντας με έργα τη λήθη. Για να ενισχύσουμε τη μνήμη στο μυαλό και τη δράση. Δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια για δικαιολογίες στο φαινόμενο της απουσίας του φαινομένου.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΥΦΕΣΗΣ

Το αναρχικό κίνημα πάντοτε γνώριζε περιόδους ωμής κρατικής καταστολής με βασανισμούς, συλλήψεις, δολοφονίες. Άλλοτε πάλι γνώριζε εποχές ιδιαίτερα ευνοϊκές για τη προπαγάνδη του αναρχισμού με σχετική «ελευθερία» κινήσεων, έκδοση περιοδικών, εφημερίδων και βιβλίων, πραγματοποίηση συγκεντρώσεων συνεδρίων και δυναμικών κινητοποιήσεων. Και όταν το κράτος και το κεφάλαιο αποφάσιζαν να βάλουν τέρμα στη κλιμάκωση εκδηλώσεων που στρέφονταν ενάντια στην αστυνομοκρατική σιγή νεκροταφείου που ήθελαν να επιβάλλουν τα αφεντικά, από κοινωνικές ομάδες που κινούνταν πέρα κι έξω από τους νόμους τους, τότε αυτά (τα αφεντικά) διάταξαν στους επιτελείς τους: «Τσακίστε τους». Κι αν αυτοί οργάνωναν την αμυντική τους αντεπίθεση τότε η κρατική δεύτερη επίθεση ήταν πολύ πιο σαρωτική. Το κίνημα λόγω των υλικών και ηθικών απωλειών από τον κοινωνικό πόλεμο, έμοιαζε να νικιόταν. Ακολουθούσε ύφεση, ποτέ όμως παραίτηση. Μια τέτοια περίοδο φαίνεται πως διανύει ο αναρχικό - αντιεξουσιαστικός «χώρος» της Θεσ/νίκης. Αυτό δε σημαίνει πως παραιτείται. Η ύφεση έχει μόνο εξωτερικά χαρακτηριστικά. Στην πραγματικότητα οι ζυμώσεις, διασταυρώσεις πληροφοριών, απόψεων και εκτιμήσεων συνθέτουν μια αληθινή πνευματική υπερδιέγερση. Η ωριμότητα των επιλογών μέσα από την κρίση οριακών συμβάντων εκτοπίζει τον παρελθοντικό συναισθηματισμό της θελοτυφλίας και αντικειμενικά επαναπροσδιορίζει την εγκυρότητα ορισμένων σχέσεων. Αυτής της εκλεκτικής διαδικασίας πρέπει να αποτραπεί η μακροχρόνια χρήση γιατί κινδυνεύει να μετεξελιχθεί σε προσωπικό άλλοθι αδρανοποίησης μέσα από τη θεωρητικοποίηση του φόβου. Επιπλέον, η προσωρινή «αποχή» από

κοινωνικά γεγονότα που «επιβάλλουν» το αγωνιστικό μας παρόν μπορεί σταδιακά να προκαλέσει την αποξένωση από μορφές δυναμικών καταλυτικών παρεμβάσεων μας μέσα στα «πράγματα».

ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΑΔΡΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

Παρ' όλα αυτά, οι παρεμβάσεις μας δεν πρέπει φυσικά να ξεπηδήσουν μέσα από την αφηρημένη επετειακή νοοτροπία της αιφνίδιας εμφάνισής μας προς τα έξω και της εξίσου αιφνίδιας εξαφάνισής μας από την καθημερινή πάλη. Το παραπάνω ευχολόγημα δεν είναι στείρο και δεν αφορά αυτή καθαυτή την αποσπασματικότητα που άλλωστε έχει απασχολήσει επανειλημμένα το αναρχικό κίνημα σε συγκεκριμένο πρόβλημα. Υπάρχουν λοιπόν δύο μορφών παρεμβάσεις που εξωτερικά μπορεί να φαντάζουν στον ίδιο βαθμό αποσπασματικές αλλά μεταξύ τους διακρίνουμε μια ουσιώδη διαφορά: Η «βιαστική» παρέμβαση που πηγάζει από την αγονία να δηλώσουμε ότι υπάρχουμε, και οι **ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ**, που είναι οργανωμένη έκφραση της θέλησης πυρήνων ή ομάδων να υλοποιηθούν με συγκεκριμένη μεθοδολογική δραστηριότητα μελετημένα «σχέδια» ολοκληρωμένων παρεμβάσεων, έστω κι αν φαντάζει αιφνίδια η εμφάνιση και εφαρμογή τους, και που πηγάζει από την πραγματική εσώτερη ανάγκη να αρθρωθεί ο Αναρχικός Λόγος παράλληλα με την αντικρατική Πρακτική.

(Οι επιμέρους ολοκληρωμένες πρακτικές αποτελούν τη συνθετική και οργανωτική βάση πάνω στην οποία θα συνενωθούν με άλλες επιμέρους πρακτικές άλλων πυρήνων ή ομάδων που οι στόχοι των παρεμβάσεων συγκλίνουν. Το αποτέλεσμα θα είναι να έχουμε μια οργανωμένη ολοκληρωμένη πρακτική. Μονάχα η ύπαρξη ολοκληρωμένων πρακτικών μπορεί να προϋποθέσει την ύπαρξη και ενός κινήματος. Βέβαια η ύπαρξη αυτών μπορεί και να προϋποθέσει ένα συντονισμό της δράσης μεταξύ δυο ή περισσότερων ολοκληρωμένων πρακτικών. Αλλά αυτό είναι άλλο θέμα και θα αποτελέσει μάλλον αντικείμενο άλλου κειμένου). Ίσως λοιπόν η συνειδητοποίηση της παραπάνω αναγκαιότητας για προπαρασκευαστική επιμέρους ολοκληρωμένων πρακτικών να είναι ένα στοιχείο που συμβάλλει στην προσωρινή αδρανοποίηση - προετοιμασία του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού «χώρου» στη Θεσ/νίκη.

Μια άλλη αιτία, δυστυχώς πικρή, είναι η εμφάνιση ενός περιέργου «φαινομένου» στις «τάξεις» των συλλεγθέντων διαδηλωτών (Βέβαια η αγριότητα των βασανιστηρίων στα μπουντρούμια της Ασφάλειας έγινε γνωστή...). Αποτέλεσμα: κατακερματισμός, ηττοπάθεια, ισχυρός κλονισμός της διασυντροφικής εμπιστοσύνης, απογοήτευση. Αλλά και (ελάχιστα) σημάδια αυθεντικότητας. Αντλούμε λοιπόν τα γνήσια συστατικά στοιχεία και διαμορφώνουμε τη νέα πραγματικότητα, εισβάλλουμε καταλυτικά μέσα σ' αυτή με δημιουργική καταστροφικότητα, έχοντας επίγνωση των ορίων των δυνατοτήτων μας και της στρατηγικής της σύγκρουσης. Τη θέση της ευθυνοφοβίας την παίρνει η τολμηρή πρωτοβουλιακή δραστηριοποίηση.

Το αστυνομοκρατικό κλίμα που επικρατεί στη Θεσ/νίκη και η τρομοκρατία που προσπαθούν να επιβάλλουν οι θλιβεροί υπαλληλίσκοι - σκυλιά των αφεντικών, κάθε άλλο παρά μπορεί να θεωρηθεί σαν αιτία αδρανοποίησης αφού οι «αγνές» προθέσεις τους στρέφονται στο κενό, και στο τέλος ο πανικός θα καταλάβει τους ίδιους κι αυτούς που υπερασπίζονται, όταν οι ορδές των

κολασμένων θα ξεφυτρώσουν από εκεί που δεν το περιμένουν!

ΟΧΙ ΣΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Αυτοί που στηρίζονται στο δεκανίκι της άνεσης του Λόγου και το μόνο που έχουν μάθει τόσα χρόνια είναι να εκφωνούν αμφιθεατρικά ψευδή λογίδια, προσπαθώντας στην ουσία να καλύψουν το κόμπλεξ της ίδιας τους προσωπικότητας, πολλές φορές με το να καταφεύγουν στην εμετική φεμινιστική υστερία, καλύτερα να καθήσουν στο σπίτι τους και να μονολογούν στον καθρέφτη, μπας και συνειδητοποιήσουν καμιά φορά τι μαλακίες τύπου μαύρης μαγείας και μαγισσών λένε και γράφουν και να κατέβουν επιτέλους από τη μαγική ιπτάμενη σκούπα που εκτελεί δρομολόγια από τη Ζώνη του Λυκόφωτος στα αμφιθέατρα και αντίστροφα. Ας το πάρουμε λοιπόν μια για πάντα απόφαση. Ο διακανονισμός των ό-

ποιών διαπροσωπικών προβλημάτων μέσα στο κίνημα, δεν αντανάκλα απαραίτητα τη δημοσιοποίησή τους μέσα από αντιεξουσιαστικά έντυπα (και στη συγκεκριμένη περίπτωση τη ΔΟΚΙΜΗ) θεωρητικοποιώντας, προφανώς, τη μονομερή αδυναμία, να επιλυθούν επιτόπου οι ενδεχόμενες διαφορές. Πολύ περισσότερο δε, όταν τέτοιου είδους αποπροσανατολιστικά και γλοιώδικα κείμενα στρέφονται ενάντια σ' ένα χώρο που προσπαθεί να αναδιοργανωθεί και έχει ανάγκη συμπαράστασης. Κείμενα με σημεία άρνησης ΝΑΙ. ΟΧΙ όμως ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ. Η διαφορά είναι σαφής.

ΤΙ ΕΠΕΙΓΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΩΡΑ

Το ζήτημα που επείγει τώρα είναι η **ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΑΠΟΦΑΣΕΩΝ** που συντελούνται στον καθένα χωριστά και σε επίπεδο πυρήνων - ομάδων. Λέγοντας εξωτερικευση, νοείται η απόπειρα - εφαρμογή συγκεκριμένων κοινωνικών παρεμβάσεων από «παλιές» ομάδες ή πιθανά νέα οργανωτικά σχήματα - πυρήνες - ομάδες, χωρίς να θεωρείται απαραίτητη η ανακοίνωση αυτών των παρεμβάσεων προτού αυτές εκδηλωθούν. Έτσι, οι επιμέρους πρακτικές θα αποκτήσουν μια **ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ** με την οργανωμένη εξωτερικευσή τους, και παρ' όλο που η εμβέλειά τους θα είναι περιορισμένη από ποσοτική άποψη, ωστόσο η ποιοτική (σχετική τους) συνεκτικότητα θα αποτελέσει καταλυτικό παράγοντα και βάση φθάνω στην οποία η πολύμορφη εμφάνιση και άλλων επιμέρους ολοκληρωμένων πρακτικών θα συνθέσει τη δημιουργική επανδραστηριοποίηση ενός ανανεωμένου αναρχικού Δυναμικού στη Θεσ/νίκη.

Παράλληλα πρέπει να απαλλαγούμε από τη μοιρολατρική - ευθυνοφοβική νοοτροπία του «ή όλοι μαζί, ή τίποτα» που επικαλείται ιδανικές καταστάσεις Αναρχικής Ενότητας. «Καλύτερα χωρισμένοι, παρά κακά ενωμένοι» (Μαλατέστα).

Εναπόκειται λοιπόν στην οργανωμένη μας θέληση να ανανεώσουμε και να αντικαταστήσουμε τα «νεκρά κύτταρα» του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού «χώρου», προβάλλοντας την **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ** μας **ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ** στις επιλογές του κράτους και του κεφάλαιου.

ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ

ΤΡΟΦΕΣ

Στην πιο πρόσφατη προσπάθειά τους να δώσουν έρεισμα στο θλιβερό δεινόσαυρο της πυρηνικής βιομηχανίας, οι πυρηνικοί τεχνολόγοι αναβίωσαν ένα σχήμα απ' τις αιώρες μέρες της «Ειρηνικής Ατομικής Ενέργειας»: τη χρήση της ατομικής ακτινοβολίας για τη διατήρηση τροφίμων.

Υποστηρίζουν ότι η ακτινοβολία των τροφών είναι το «κύμα του μέλλοντος, ένα κλειδί για τον τερματισμό της πείνας στη Γη, και θα αποτελέσει για τη βιομηχανία τροφίμων μια καινοτομία ισοδύναμη με την ψύξη ή την κονσερβοποίηση».

Απ' την άλλη, αυτοί που κριτικάρουν την ακτινοβολία των τροφίμων την θεωρούν μια επικίνδυνη παραχώρηση στη βιομηχανία, που βρίσκει μια επικερδή χρήση των πυρηνικών αποβλήτων. Τελικά η ομοσπονδιακή Διοίκηση Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA), πρόσφατα ενέκρινε την ακτινοβολία σε φρέσκα προϊόντα και η κατασκευή μιας νέας βιομηχανίας έχει ήδη αρχίσει.

Λίγα για την ιστορία

Είναι ειρωνεία το ότι σήμερα, ενώ ο κόσμος είναι ενημερωμένος τουλάχιστον για ένα μέρος των τεράστιων κινδύνων της πυρηνικής τεχνολογίας, η πυρηνική βιομηχανία κατάφερε να επαναφέρει μια τεχνολογία που απορρίφθηκε σαν ανασφαλής και αδόκιμη πριν από 30 και περισσότερα χρόνια.

Η ακτινοβολία των τροφίμων χρησιμοποιήθηκε πρώτη φορά απ' το Στρατό μετά το 2ο Παγκόσμιο πόλεμο, κατά τις έρευνες για «ειρηνικές» χρήσεις της ατομικής ενέργειας. Ο Στρατός εξασφάλισε τη συνεργασία του Ινστιτούτου Τεχνολογίας της Μασσαχουσέτης στα εργαστήρια έρευνας Natick, όπου τελικά «αποδείχθηκε» ότι η επεξεργασία με ακτινοβολία δεν καθιστά τα τρόφιμα πραγματικά(!) ραδιενεργά. Ανέφερε, όμως, ότι τους αφαιρεί θρεπτική αξία και γεύση. Ακτινοβολημένο κρέας αναφέρεται να έχει γεύση «βρεγμένου σκυλιού» και οι βιταμίνες A, E, C, B⁶, B¹² θειαμίνη και μερικές δομικές πρωτεΐνες ελαττώθηκαν σημαντικά. Το τελικό χτύπημα ήρθε στα 1958 όταν η Διοίκηση τροφίμων και φαρμάκων (FDA) αποφάσισε ότι η ακτινοβολία πρέπει να θεωρείται σαν πρόσθετο στα τρόφιμα και όχι σαν επεξεργασία. Αυτό σήμαινε ότι τα ακτινοβολημένα προϊόντα έπρεπε να ελέγχονται εξονυχιστικά.

Στις αρχές της δεκαετίας του '60, η FDA επέτρεψε την ακτινοβολία σε πατάτες και σιτάρι, αλλά αυτή η επεξεργασία δεν

χρησιμοποιήθηκε ευρέως, λόγω του ότι οι παραδοσιακές μέθοδοι συντήρησης αποδείχθηκαν οικονομικότερες. Το 1963 επιτράπηκε η ακτινοβολία του μπέικον από την FDA, που ανταποκρίθηκε σε αίτημα του Υπουργείου Άμυνας. Εν τούτοις η έγκριση ακυρώθηκε 5 χρόνια αργότερα, καθώς αποκαλύφθηκαν «ελλείψεις» στα δεδομένα των ερευνών του Στρατού, που υποστήριζαν ότι η ακτινοβολία ήταν ασφαλής. Στη συνέχεια, ακτινοβολήθηκαν τροφίμων χρησιμοποιήθηκε μόνο σε τρόφιμα, που προορίζονταν για προμήθειες αστροναυτών σε διαστημικές πτήσεις και για καρκινοπαθείς σε ένα κέντρο ερευνών στο Σιατλ.

Το πρόβλημα των εντομοκτόνων απελευθερώνει τον πυρηνικό ραδιενεργό.

Το 1982 η κεντρική κοιλιάδα της Καλιφόρνια, μια από τις σημαντικότερες γεωργικές περιοχές της Αμερικής, χτυπήθηκε από την «επιδημία» ενός παρασίτου των φρούτων της Μεσογειακής μύγας ή Med fruit fly. Ο κυβερνήτης της Jerry Brown, υποχωρώντας στην πίεση των γεωργικών επιχειρήσεων, ψέκασε την περιοχή με Μαλαθείο. Για να αποφευχθεί η μετάδοση της Med-fly και σε άλλες περιοχές, τα μεταφερόμενα φρούτα υπέστησαν επεξεργασία με το ιδιαίτερα τοξικό διβρωμίδιο του αιθυλενίου (EDB). Καθώς οι φορητά αεροπλάνα αρνούσαν να μεταφέρουν αυτά τα επικίνδυνα φορτία, οι γεωργικές επιχειρήσεις

άρχισαν να βλέπουν την ακτινοβολία σαν εναλλακτική τους λύση. Μετά από 20 σχεδόν χρόνια η ιδέα της ακτινοβολίας κερδίζει έδαφος σοβαρά.

Το 1984, καθώς νέα στοιχεία υποστηρίζουν ότι το EDB είναι καρκινογόνο, η Εταιρεία Προστασίας Περιβάλλοντος περιορίζει τη χρήση του. Ταυτόχρονα η FDA άρχισε να επεξεργάζεται κανονισμούς, που θα επέτρεπαν την ακτινοβολία τροφίμων. Το Φεβρουάριο του 1984, μετά από αίτημα της Εταιρείας καρυκευμάτων Mc Cormi K, η FDA επέτρεψε την ακτινοβολία ξερμένων μπαχαρικών έως 30 Kilo Gray (1 Kilo Gray ισοδυναμεί με 10.000 rad, ποσό που ως γνωστόν είναι πολύ περισσότερο από αρκετό για να σκοτώσει έναν άνθρωπο).

Προβλέποντας το τελικό οκέυ στην ακτινοβολία φρούτων και λαχανικών, η εταιρεία Emergent Technologies με έδρα το Σαν Χοσέ σχεδίασε ήδη την κατασκευή 20 εργοστασίων ακτινοβολίας στην Καλιφόρνια μέσα στην επόμενη δεκαετία. Παρ' όλες τις αισιόδοξες προβλέψεις του προέδρου της Emergent Technologies, Neil Nielson ότι «πρόκειται για καινοτομία στη βιομηχανία τροφίμων ισοδύναμη με την ψύξη ή ακόμη και την κονσερβοποίηση», ορισμένοι είναι περισσότερο προσεκτικοί και προβλέπουν προβλήματα δημοσίων σχέσεων. Ο Robert Steeves, αντιπρόεδρος του Γραφείου Υποθέσεων Καταναλωτών, δήλωσε: «Αναμφίβολα είναι καλό για τον καταναλωτή. Αλλά το κοινό δεν θα το καταλάβει αμέσως και θα χρειαστεί εκπαίδευση όπως στην περίπτωση του φούρνου μικροκυμάτων».

Το 1984 είδε επίσης την αρχή του Συνασπισμού για την Ακτινοβολία των Τροφίμων, που αποτελείται από 30 και περισσότερες εταιρείες και οργανισμούς, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Παραγωγών Χοιρινού, την General Foods, την Campbell Soup, την Ralston - Purina κ.ά. Τον Ιούλιο του 1985 η FDA επέτρεψε τη χρήση έως 1 KiloGray ακτινοβολίας για την καταστροφή του παρασίτου της τριχιάσης στο χοιρινό. Η εταιρεία Radiation Technology με έδρα το Ροκγουέι του Νιού Τζέρσεϊ διαβλέπει «μια από τις μεγαλύτερες αναπτυξιακές βιομηχανίες στην ιστορία αυτού του έθνους».

Ο πόλεμος των άστρων στο Σουπερμάρκετ της γειτονιάς σας

Άλλοι, όπως ο Hohn Gofman καθηγητής ιατρικής φυσικής στο πανεπιστήμιο Μπέκλεϊ της Καλιφόρνια, υποστηρίζουν ότι καμιά από τις απαραίτητες λεπτομερείς μελέτες δεν έχουν γίνει ώστε να προσδιοριστεί με ποιό τρόπο η ακτινοβολία επηρεάζει τη χημική δομή της τροφής. Ενώ άλλοι, όπως ο Manuel Lagunas - Solar, χημικός ειδικός στις ακτινοβολίες καθηγητής στο πανεπιστήμιο Ντέβις της Καλιφόρνια θεωρούν ότι η έρευνα στο Εθνικό Εργαστήριο του Livermore είναι το κλειδί για το ξεπέρασμα των προβλημάτων, που παρουσιάζει η ακτινοβολία των τροφίμων.

Το Εργαστήριο Livermore, που συνεργάζεται στενά με το Πανεπιστήμιο του Μπέκλεϊ, είναι το κυριότερο εργαστήριο έρευνας πυρηνικών όπλων των Ηνωμένων Πολιτειών και αναπτύσσει τώρα την «τρίτη γενιά» πυρηνικών όπλων - ατομικές ακτίνες και λέιζερ - που ο πρόεδρος Ρήγκαν οραματίστηκε στον ιστορικό του λόγο για τον πόλεμο των άστρων το 1983. Ο Lagunas - Solar πιστεύει ότι ο νέος Επιταχυντής Ηλεκτρονίων (Linear Induction Electron Accelerator) του Livermore μπορεί να χρησιμοποιηθεί παραγωγικά για την καταστροφή παρασίτων, όπως η Medfly και μικροοργανισμών του κρέατος, αντί για την αντιμετώπιση Σοβιετικών πυρηνικών κεφαλών.

Αλλά ο Lagunas - Solar παραβλέπει την φανερότητα, που υπάρχει σ' αυτή την έρευνα: Προσπαθούμε να ξεφορτωθούμε τα επικίνδυνα χημικά χρησιμοποιώντας κάτι ακόμα πιο επικίνδυνο, τη ραδιενέργεια. Παρόλο που η τεχνολογία του πολέμου των άστρων βρίσκεται ακόμα σε φάση έρευνας και ανάπτυξης, η FDA και η εμβρυϊκή αυτή βιομηχανία προχωρούν χρησιμοποιώντας τονίζουσα ακτινοβολία. Τον Απρίλη του 1986, δόθηκε τελικά άδεια ακτινοβολίας φρούτων και λαχανικών μέχρι 1 KiloGray (10.000 rad).

Η κούρσα των συμφερόντων

Τα φρούτα και τα λαχανικά θα ακτινοβολούνται με ακτίνες γάμα από κοβάλτιο 60 και κάισιο 137. Το κάισιο 137 είναι υποπροϊόν της παραγωγής καυσίμων για πυρηνικά όπλα, ενώ το κοβάλτιο 60 των αποβλήτων πυρηνικών εργοστασίων μπορεί να υποστεί επεξεργασία εκ νέου. Η επεξεργασία κοβαλτίου γίνεται από μία канаδική εταιρεία με κρατικά κεφάλαια, την Atomic Energy of Canada. Μια πρόσφατη Καναδική επιχειρηματική έκθεση περιείχε μια δήλωση που φτάνει στην καρδιά του θέματος: «Η αποδοχή της επεξεργασίας των τροφίμων με ακτίνες γάμα, θα ήταν πολύ σημαντική για τα προβλήματα της πυρηνικής βιομηχανίας, σαν μέσο πώλησης των υποπροϊόντων της πυρηνικής έρευνας». Το μεγαλύτερο μέρος κάισιου 137 στις ΗΠΑ παράγεται σαν απόβλητο στο Hanford, Nuclear Reservation, που παρασκευάζει πλουτόνιο για το αμερικανικό οπλοστάσιο. Τα απόβλητα του Hanford έχουν επανειλημμένα μολύνει τον ποταμό Columbia.

Τώρα είναι ευθύνη του Υ-

πουργείου Ενέργειας να βρει ένα ασφαλές μέρος ή - προτιμότερο - μία επικερδή χρήση για τα πυρηνικά αυτά απόβλητα. Είναι το Υπουργείο Ενέργειας, που χρηματοδοτεί τις επιδείξεις εγκαταστάσεων ακτινοβολίας τροφίμων, όπως εκείνη που πρόκειται να γίνει στο Dublin (προάστειο του Σαν Φρανσίσκο) καθώς και τον κινητό ακτινοβολητή που θα μετακινείται στις Βορειοδυτικές ακτές του Ειρηνικού. Και είναι επίσης το Υπουργείο Ενέργειας, που προσφέρει φτηνό κάισιο 137 στην αναπτυσσόμενη βιομηχανία ακτινοβολίας.

Πριν δείξει το Υπουργείο Ενέργειας ενδιαφέρον για την ακτινοβολία των τροφίμων, το μεγαλύτερο μέρος της έρευνας γινόταν στα εργαστήρια Natick. Το 1980 η εποπτεία ερευνών των Natick μεταφέρθηκε απ' το Στρατό στο Υπουργείο Γεωργίας, ενώ επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας της περιοχής των εργαστηρίων αυτών αρχίζουν να έχουν συμφέροντα στη νέα βιομηχανία. Το Δεκέμβριο του 1985, η απερχόμενη γραμματέας Υγείας και Κοινωνικών Υπηρεσιών Margaret Heckler ανακοίνωσε ότι η FDA (τμήμα του Υπουργείου της) ήταν έτοιμη να επιτρέψει την ακτινοβολία φρέσκων προϊόντων. Λίγα χρόνια πριν, σαν μέλος του Κογκρέσου, η Heckler αντιπροσώπευε την περιοχή της Μασσαχουσέτης όπου βρίσκονται τα Εργαστήρια Natick, ενώ οι εταιρείες, που τώρα προσβλέπουν στη βιομηχανία ακτινοβολίας τροφίμων ήταν ανάμεσα στους υποστηρικτές της προεκλογικής της εκστρατείας. Η Heckler δήλωσε: «Όταν το κοινό συνειδητοποιήσει ότι η τονίζουσα ακτινοβολία είναι απλώς μία άλλη μορφή ενέργειας, απολύτως ασφαλής, που δεν αφήνει κανένα κατάλοιπο, πιστεύω ότι θα υπάρξει ευρεία συμφωνία για την αναγκασιότητα αυτής της σπουδαίας τεχνολογίας». Η περίπτωση αυτή είναι μία από τις πιο κραυγαλέες και δείχνει τη σύνδεση των συμφερόντων γύρω από τη νέα τεχνολογία. Μια άλλη περίπτωση είναι εκείνη του Γεωρσιαστή Stade Gorton και του αντιπροσώπου Sid Morrison, Ρεπουμπλικάνων, που αντιπροσωπεύουν την περιοχή της Ουάσιγκτον όπου βρίσκεται και το εργοστάσιο Hanford, (όπως αναφέραμε παράγει πλουτόνιο).

Οι Morrison και Gorton πιέζουν ασταμάτητα για τροποποίηση της νομοθεσίας, που θα προσδιορίζει την ακτινοβολία σαν «επεξεργασία» και όχι σαν «πρόσθετο» στα τρόφιμα, ώστε να παρακαμφθούν οι απαιτήσεις για έλεγχο και για αναγραφή πάνω στο προϊόν μίας ένδειξης ότι έχει υποστεί ακτινοβολία.

Πολλά από τα τεστ που κάνει ο Στρατός στα εργαστήρια Natick και στα οποία στηρίζονται οι διακηρύξεις για τη δήθεν ασφάλεια της ακτινοβολίας είναι αμφίβολοι (τουλάχιστον) αντικειμενικότητας. Τα εργαστήρια Industrial Bio - Test, των οποίων η ιστορία είναι γεμάτη σκάνδαλα, διηύθησαν ορισμένα από αυτά τα τεστ. Το 1983, τρεις υπάλληλοι των Industrial Bio-Test καταδικάστηκαν για παραποίηση δεδομένων σε κυβερνητική έρευνα για τα φάρμακα. Πολλές από τις πρώτες έρευνες, που «αποδεικνύουν» ότι

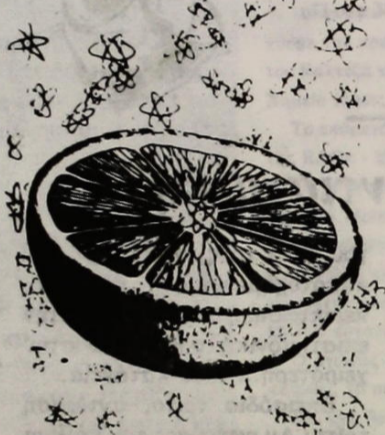
Τα πυρηνικά απόβλητα στην κουζίνα σας

η ακτινοβολία τροφίμων δεν είναι επικίνδυνη, διεξήχθησαν από το Στρατό ή την Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (και οι δύο βέβαια υποστηρίζουν τη νέα τεχνολογία). Η Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας διαιρέθηκε το 1974, λόγω του δυαδικού ρόλου, που χρειαζόταν να παίξει. Στη θέση της γεννήθηκαν δύο νέες γραφειοκρατίες: η Επιτροπή Ρύθμισης των Πυρηνικών με ρυθμιστικό ρόλο και το Υπουργείο Ενέργειας που ανέλαβε την προώθηση της νέας πυρηνικής τεχνολογίας. Παρ' όλ' αυτά, οι έρευνες της Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας θεωρούνται ακόμα έγκυρες από τη Διοίκηση τροφίμων και Φαρμάκων (FDA). Ορισμένες μάλιστα από τις πρώτες έρευνες χαρακτηρίζονται «Θέματα Εθνικής Ασφάλειας». Όταν η ερμηνεία των γεγονότων είναι μονόπλευρη οι μελέτες κατατούν χωρίς νόημα. Μία έρευνα του Στρατού σε συνεργασία με το Υπουργείο Γεωργίας έδειξε ιδιαίτερα χαμηλό ποσοστό επιβίωσης σε ποντίκια, που τρέφονταν με ακτινοβολημένο κότοπουλο. Το αποτέλεσμα αυτό δεν αποδόθηκε στην ακτινοβολία, αλλά στην υψηλή περιεκτικότητα της διατροφής με κοτόπουλο σε πρωτεΐνες. Πολλές μελέτες του Στρατού - ειδικά αυτές που διεξήγαγαν τα εργαστήρια Industrial Bio-Test - απορρίφθηκαν υποχρεωτικά από την FDA σαν ανεπαρκείς ή ακόμα και δόλιες.

Οι Κίνδυνοι

Εκτός από την καταστροφή της θρεπτικής αξίας, όλοι οι άλλοι κίνδυνοι που αναφέρονται και συνοπτικά απορρίπτονται από την FDA, ταξινομούνται στην κατηγορία της «εκλεκτικής θανάτωσης μικροοργανισμών». Υπάρχουν στοιχεία ότι τα σπόρια ορισμένων μικροοργανισμών είναι ανθεκτικά στην ακτινοβολία. Η ακτινοβολία μπορεί να εξοντώσει τους μικροοργανισμούς, που προκαλούν την οσμή και τα άλλα φαινόμενα της σήψης, χωρίς να επηρεάσει τα σπόρια. Έτσι είναι δυνατόν, τροφή με όψη και οσμή απόλυτα υγιεινή, να είναι στην πραγματικότητα μολυσμένη με επικίνδυνους μικροοργανισμούς. Υπάρχει ακόμα πιθανότητα, η ακτινοβολία να δημιουργήσει επιβλαβή μεταλλαγμένα βακτήρια, ανθεκτικά στην ακτινοβολία, ενώ το ίδιο ισχύει για τους ιούς (η ακτινοβολία αυξάνει το ρυθμό μεταλλαγής των ιών). Υπάρχουν επίσης στοιχεία ότι η ακτινοβολία μπορεί να αυξήσει την παραγωγή ειδικών τοξινών (Cafatoxins), καρκινογόνων ουσιών, που παράγονται από ορισμένους τύπους μυκήτων. Η Εταιρεία Προστασίας Περιβάλλοντος θεωρεί τις τοξίνες αυτές χίλιες φορές πιο καρκινογόνες από το EDB, το επικίνδυνο χημικό που θ' αντικατασταθεί από την ακτινοβολία. Ελάχιστα είναι γνωστά για τις νέες χημικές ενώσεις, που δημιουργούνται στις ακτινοβολημένες τροφές. Φυσικά, η ακτινοβολία των τροφίμων σημαίνει ότι ακόμα περισσότερες ραδι-

νεργές ουσίες θα κυκλοφορούν στους δρόμους κι ακόμα χειρότερα θα συγκεντρώνονται στις γεωργικές περιοχές. Τελικά η FDA δεν έχει δικαιοδοσία έκδοσης αδειών ή πιστοποιητικών στους ειδικούς της νέας τεχνολογίας και οι κατασκευαστές θα επιλέξουν τα άτομα για την κατασκευή και λειτουργία των εργοστασίων ακτινοβολήσης τροφίμων. Το 1977 η Επιτροπή Ρύθμισης των Πυρηνικών ανέφερε ότι η νέα τεχνολογία δεν παρέχει ασφάλεια στους εργαζόμενους, μετά από περιστατικό έκθεσης ενός υπαλλήλου σε ψηλά ποσά ακτινοβολίας κατά την αποστείρωση ιατρικού εξοπλισμού. Έχει αναφερθεί επίσης, τόσο από κρατικές όσο και από ομοσπονδιακές υπηρεσίες, η ανάμιξη ραδιενεργών απορριμάτων με κοινά σκουπίδια, με αποτέλεσμα τη μόλυνση πόσιμων νερών.

Η νέα βιομηχανία βρίσκεται στην αρχή της και ήδη ο φάκελός της είναι αχανής.

Και επιπλέον οι αντιρρήσεις απέναντι στη νέα βιομηχανία αντιμετωπίζονται με περιφρόνηση και ειρωνεία. Ο χαρακτηρισμός «Λουδίτες»¹ αποδίδεται ακόμα, σε όσους επισημαίνουν τους κινδύνους της ακτινοβολήσης. «Υπάρχει μια μερίδα ανθρώπων που όταν ακούσουν τον όρο ραδιενέργεια αρχίζουν να σκέφτονται το Θρη Μάιλ Άιλαντ και τις πυρηνικές βόμβες»², λέει ο George Sadek της Radiation Technology. Ο Hyggy Myssman, αντιπρόεδρος της National Food Processors Association και πρόεδρος του Συνασπισμού για την Ακτινοβολήση των Τροφίμων, μας τονίζει ότι «αν δεν είχαμε αποδεχτεί το μαγείρεμα της τροφής και προτεινόταν κάτι τέτοιο σήμερα και πάλι κάποιος θα ανησυχούσαν».

Μάρκετινγκ

Ένα από τα λίγα σημεία διαφωνίας ανάμεσα στις εταιρείες και τη FDA υπήρξε η - υποχρεωτική ή μη - αναγραφή πάνω στο προϊόν της ένδειξης «ακτινοβολημένο». Οι εταιρείες φοβόταν, ότι αν κάτι τέτοιο γραφόταν πάνω στις ετικέτες, κανείς δεν θα αγόραζε «πυρηνικά τρόφιμα». Όταν η FDA επέτρεψε την ακτινοβολήση αποξηραμένων μπαχαρικών το 1984, δεν υπήρχε πρόβλεψη για αναγραφή στην ετικέτα (Cn Mc Cornik είναι πιθανά η μόνη εταιρεία μπαχαρικών, που χρησιμοποιεί ακτινοβολία).

Προς μεγάλη ενόχληση των εταιρειών, οι κανονισμοί του 1986 ορίζουν σαν υποχρεωτική την αναγραφή της φράσης «επε-

ξεργάστηκε με ακτινοβολία» ή «χρησιμοποιήθηκε ακτινοβολήση». Ορισμένες παραπλανητικές φράσεις (ευφημισμοί), που πρότειναν οι εταιρείες απορρίφθηκαν από την FDA την τελευταία στιγμή. Ακόμα, τα ακτινοβολημένα προϊόντα θα έχουν το σχέδιο ενός ανθισμένου φυτού(!) μέσα σε ένα κύκλο. Εν τούτοις, στα τρόφιμα που δεν έχουν ακτινοβοληθεί συνολικά, αλλά περιέχουν ένα ακτινοβολημένο συστατικό, αυτό δεν είναι υποχρεωτικό να αναφέρεται.

Ένα πρόσφατο άρθρο σε εμπορική εφημερίδα της βιομηχανίας τροφίμων (την National Food Processors Association's Food Technology) εξετάζει μεθόδους για το ξεπέραςμα της αντίδρασης του κοινού στην ακτινοβολήση. Αναφέρει ότι η ακτινοβολήση στα τρόφιμα χρησιμοποιείται σε 24 χώρες όπως η Ιαπωνία, Ολλανδία και Σοβιετική Ένωση, ενώ στη Ν. Αφρική, που είναι ένας απ' τους κύριους εξαγωγείς ουρανίου, είναι ευρέως διαδεδομένη και αποδεκτή. Το άρθρο διαιρεί το αμερικανικό κοινό σε δύο κατηγορίες: τους «συντηρητικούς» και τους «εναλλακτικούς» καταναλωτές. Η πλειοψηφία (ισόν «συντηρητικοί καταναλωτές») - αντίθετα από τη μειοψηφία (δηλαδή «εναλλακτικοί») - θα μπορούσε κάλλιστα μέσω εκπαίδευσης να αποδεχτεί την ακτινοβολήση. Το άρθρο προτείνει στις εταιρείες να μελετήσουν το Νοτιοαφρικανικό μοντέλο: «Η αποδοχή των καταναλωτών αυξήθηκε με προσπάθειες εκπαίδευσης, όπως το μοίρασμα φυλλαδίων, η ύπαρξη γραφείων πληροφοριών μέσα στα καταστήματα (όπου ειδικοί συμβουλευούν το κοινό), καθώς και με τη χρήση των μαζικών μέσων ενημέρωσης (εφημερίδες, ραδιοτηλεόραση), ώστε να τονίζονται οι θετικές πλευρές της ακτινοβολήσης».

Η «επιμόρφωση» των Αμερικανών έχει ήδη αρχίσει.

Καθώς η πείνα στην Αφρική έγινε ξαφνικά το θέμα της μόδας (π.χ. το πολυδιαφημισμένο τραγούδι «We are the World»), οι υποστηρικτές της ακτινοβολήσης προτείνουν τη δική τους τεχνολογία σαν απάντηση στην πείνα και την «έλλειψη τροφίμων στη γη».

«Στον Τρίτο κόσμο οι αγρότες είναι παγιδευμένοι ανάμεσα σε αντάρτες και κυβερνήσεις. Όλοι συμφωνούν ότι η ακτινοβολήση τροφίμων είναι η μόνη λύση που έχουν», ανέφερε ερευνητής του Υπουργείου Ενέργειας σε σχετική συνδιάσκεψη. Δεν έχει αναφερθεί, βέβαια, ότι στην πραγματικότητα, οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των εργαζομένων σε πυρηνικές εγκαταστάσεις καθώς και για την ασφάλεια των κατοίκων, πολλαπλασιάζονται στις χώρες του Τρίτου κόσμου. Η ακτινοβολήση των τροφίμων, δεν είναι παρά μια ακόμα τεχνολογική εξέλιξη στο ίδιο το σύστημα οικονομικής συγκεντροποίησης και καταστρεπτικής διαχείρισης του περιβάλλοντος, που διαιώνίζει την πείνα στον κόσμο.

Το πιο αστείο επιχείρημα υπέρ της χρήσης ακτινοβολίας,

είναι ότι θα αποτελέσει την εναλλακτική λύση για επικίνδυνα χημικά, όπως το EDB. Όχι μόνο υπάρχει πιθανότητα να αποδειχθεί η ακτινοβολήση ακόμα πιο επικίνδυνη, αλλά μπορεί να έχει σαν αποτέλεσμα την ύπαρξη ακόμα περισσότερων συνθετικών πρόσθετων στην τροφή. Η FDA

σημείωσε ότι «η ακτινοβολήση προκαλεί αλλοιώσεις στα τρόφιμα, που μπορούν να επηρεάσουν τη γεύση και την υφή τους με τρόπο απαράδεκτο για ορισμένους καταναλωτές». Αυτό σημαίνει ότι όσο η ακτινοβολήση θα γίνεται συχνότερη, τόσο συχνότερη θα γίνει και η χρήση χημικών πρόσθετων για να διορθώνουν τη γεύση. Η ακτινοβολία μπορεί να σημαίνει λιγότερα εντομοκτόνα και λιγότερα συντηρητικά, αλλά σημαίνει (εκτός των άλλων κινδύνων) περισσότερα τεχνητά χρώματα, γεύσεις και γαλακτωματοποιητές. Κι αυτό, ενώ υπολογίζεται ότι ήδη ο κάθε Αμερικανός τρώει περισσότερα από τρία κιλά χημικά πρόσθετα κάθε χρόνο.

Η εξέλιξη της βιοτεχνολογίας προχωράει γρηγορότερα από τους κανονισμούς της FDA, που επιτρέπουν τον όρο «φυσικό» για «προϊόντα που εξάγονται από ζωντανές (ή παραγόμενες - από - ζωντανές) πηγές». Με την εισαγωγή, λοιπόν, της τεχνολογίας του ανασυνδυασμένου DNA στη

βιομηχανία τροφίμων, είναι τώρα δυνατόν για ένα γευστικό ή άλλο πρόσθετο που δημιουργήθηκε εξ ολοκλήρου στο εργαστήριο, να χαρακτηρίζεται σαν «φυσικό συστατικό». Έτσι οι «εναλλακτικοί καταναλωτές» ούτε καν ξέρουν τι αγοράζουν. Ο Nadim Shaath, αντιπρόεδρος και διευθυντής έρευνας της Felton International, μιας εταιρείας παραγωγής γευστικών πρόσθετων του Μπρούκλιν, είπε σε πρόσφατη συνέντευξη του στο «Food Technology»:

Οι φυσικές γεύσεις είναι το κύμα του μέλλοντος. Πολύ λίγα μπορούν να γίνουν για την προαγωγή της εξέλιξής τους χωρίς τη χρησιμοποίηση της βιοτεχνολογίας... Μέσα στα επόμενα 10 χρόνια, μπορώ να προβλέψω ότι το 23 ως 35% των πρόσθετων γεύσεων θα προέρχεται από τις βιοτεχνολογικές έρευνες, που θα μας επιτρέψουν να συναντήσουμε την πρόκληση του αύριο».

Η ακτινοβολήση των τροφίμων είναι ένας μόνο κρίκος σε μια πολύπλοκη αλυσίδα τεχνολογικών εφαρμογών (το πρόβλημα με τις τεχνολογικές εφαρμογές είναι ότι πάντοτε απαιτούν κι άλλες, πιο καινούργιες τεχνολογικές εφαρμογές). Η εντατική μονοκαλλιέργεια των γεωργικών επιχειρήσεων της Καλιφόρνια κατέστησε την κεντρική κοιλάδα ευάλωτη στην εισβολή της Med-fly. Η Med-fly οδήγησε στο μαλαθεύ και το EDB, που με τη σειρά τους οδήγησαν στην ακτινοβολήση των τροφίμων. Η ακτινοβολήση πιθανόν να βοηθήσει να μπούμε στην εποχή των «πυρηνικών» τροφίμων και των γενετικά κατασκευασμένων πρόσθετων για τα τρόφιμα. (Από άρθρο του Overthrow).

1. Κίνημα που στη χαραυγή της «βιομηχανικής επανάστασης» υποστήριξε την καταστροφή των μηχανών.

2. Περιοχή των Η.Π.Α. όπου πρόσφατα έγινε διαρροή ραδιενέργειας από πυρηνικό εργοστάσιο.

ΜΠΡΙΣΤΟΛ, ΑΓΓΛΙΑ

11 Σεπτέμβρη. Επιχείρηση Αρετή στη συνοικία του St Paul «ενάντια στα ναρκωτικά, το έγκλημα και την πορνεία». 600 ΜΑΤδες συλλαμβάνουν 70 άτομα, απ' τους οποίους παραπέμπονται 20, σε μια κατά μέτωπο επίθεση στη νεολαία και τους άλλους κατοίκους του St Paul, που τους τελευταίους 6 μήνες έχουν δείξει την αντιπάθειά τους στην αστυνομία, με βρισιές, φτυσίματα, κοροϊδίες, πετροβολητά, επιθέσεις σε περιπολικά και σε μια περίπτωση και εμπρησμό ενός περιπολικού. Η επίθεση στο St Paul, ήταν μια επίδειξη δύναμης, πράγμα που αποδεικνύεται και από την παραμονή των μπάτσων στην περιοχή μετά τη λήξη της «επιχείρησης». Περίμεναν την αντίσταση, που δεν άργησε να εκδηλωθεί. Επί δυο ώρες μεγάλες ομάδες νεολαίων συγκρούονταν με την αστυνομία, ενώ λεηλατούνταν καταστήματα ου Montpelier και του Clifton (πλούσιες μεσοαστικές περιοχές του Μπρίστολ). Εν τω μεταξύ 2 δημοσιογράφοι - ο ένας της εφημερίδας Sun - δέχθηκαν επίθεση από νέους και κατέληξαν στο νοσοκομείο.

12 Σεπτέμβρη. Κι ενώ η αστυνομία κόμπαζε για την «κατάπληξη κάθε αντίστασης», ξέσπασε η δεύτερη νύχτα, αυτή τη φορά οργανωμένα. Προετοιμασία εκατοντάδων μολότωφ, σχεδιασμένα οδοφράγματα. Μεγάλες ομάδες μαύρων και λευκών αντρών και γυναικών απέφυγαν τις συγκρούσεις, βγήκαν έξω απ' το St Paul και επιτέθηκαν στους μπάτσους από πίσω. Και πάλι οι μεσοαστικές περιοχές δέχτηκαν επιθέσεις. Χτυπήθηκε με μολότωφ το γραφείο επιδομάτων για ανέργους. Σπάστηκαν τα φώτα των δρόμων. Κλήσεις στην Άμεση δράση (999) χρησιμοποιήθηκαν σαν δόλωμα. Αυτοκίνητα έγιναν οδοφράγματα. Οι γυναίκες στις πρώτες γραμμές. Όσοι δεν μπορούν να συμμετάσχουν βοηθούν με την προετοιμασία υλικών για επιθέσεις. Ελάχιστες συλλήψεις.

Το St Paul είναι τώρα μια περιοχή «απροσπέλαστη» για τους μπάτσους, πολύ περισσότερο από πριν.

συνέχεια από τη σελ. 1

γητό εξ αποστάσεως και εναντίον μεμονωμένων ατόμων και ομάδων μετά τη διάλυση της πορείας και τσακωμοί μεταξύ τους από τα γουόκυ - τώκυ για την επαναφορά της πειθαρχίας. «Ανώδυνο επεισόδιο» δήλωσε ο στρατηγός για κλάματα, που τις πρώτες ώρες πνέοντας μένεα κατά των αναρχικών άλλα δήλωνε και ορκίζονταν να τους κάνει να το μετανιώσουν για την ξεφτίλα.

δ) Η μισή αλήθεια, ένα ολόκληρο ψέμα

Και για να αποδίδουμε «τα του Καίσαρος τώ Καίσαρι». Ο στρατηγός είπε και μια μισή αλήθεια, ότι οι τέσσερις ένοπλοι δεν επεδίωκαν να διεισδύσουν στο μπλοκ των αναρχικών. Σκοπός τους ήταν να κατασκοπεύσουν τις κινήσεις τους, τα συνθήματά τους, τη συμπεριφορά τους, τις συνομιλίες τους και να τους επιτεθούν, όταν κρίνονταν σωστό από την ηγεσία τους. Άλλωστε η οργάνωση του αναρχικού μπλοκ δεν επέτρεπε διείσδυση για προβοκάρισμα.

Όμως, δεν είναι αρκετός λόγος η μη πρόθεσή τους να διεισδύσουν για να μην αποπλιστούν και να διωχτούν κακώς.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Έχει ειπωθεί και ξαναειπωθεί:

Οι αναρχικοί επιδιώκουν την ανατροπή συνολικά της καπιταλιστικής κοινωνίας.

Ο αποπλισμός των ένοπλων φρουρών του Κράτους και του Κεφάλαιου είναι αίτιμα χιλιάδων ανθρώπων. Το αίτημα για αποπλισμό της Αστυνομίας (δηλ. του κράτους) από το κράτος δηλ. απ' αυτό πούχει κάθε λόγο νάχει τους υπαλλήλους του οπλισμένους, είναι τόσο παράλογο όσο το να ζητείται από τους καπιταλιστές να κολλεκτιβοποιήσουν τα εργοστάσιά τους.

«Οι ένοπλες συμμορίες των αφεντικών ξυλοκοπούν, βασανίζουν, δολοφονούν. Αν αυτά είναι τα αστυνομικά καθήκοντα τότε καθήκον της κοινωνίας είναι να τους αποπλίσσει».

Έτσι ενήργησαν οι αναρχικοί.

Λίγα λόγια προς φλύαρους ή αφελείς

Ο διπλανός σας άγνωστος ή το γνωστό σας γκαρσόνι ή φωτορεπόρτερ - δημοσιογράφος, μπορεί νάβει το «μάτι» του στρατηγού. Το να αφηγείσθε σε φίλους σας, στυλ «ήμουν και γω εκεί» ότι «είδα τον έτσι, πούκανε αυτό, έτσι, του τέτοιου», ή «εγώ έκανα αυτό, έτσι κλπ» σημαίνει έμμεσα ρουφιανιά, βοηθώντας το «αυτί» και το «μάτι» του χαφιέ.

Και όσον αφορά εσάς, ο εαυτός σας δικός σας είναι, ότι θέλετε τον κάνετε - τον κλείνετε άμα θέλετε και φυλακή - , όμως, οι άλλοι τι σας φταίνε να τους κλείσετε μέσα; Οι μεγαλύτερες επιτυχίες της Ασφάλειας τους τελευταίους καιρούς σε τέτοιες πηγές στηρίχτηκαν.

Γιαυτό μη γίνεστε αβέλητα ρουφιάνοι της ασφάλειας, λιγότερη φλυαρία και περισσότερη αυτοσυγκράτηση.

Περί φωτορεπόρτερς και δημοσιογράφων

Ανέκαθεν οι αναρχικοί δεν άφηναν φωτογράμους να παρακολουθούν και να φωτογραφίζουν και μάλιστα έντονες στιγμές. Τον τελευταίο καιρό αυτό το θέμα αρχής σχεδόν, κοντεύει να ξεχαστεί. Ο καλύτερος πληροφοριοδότης της ασφάλειας στην πορεία για το Πολυτεχνείο ήταν φωτορεπόρτερ, μ' αποτέλεσμα τη σύλληψη του Βαγγέλη Παπαδάκη. Τίποτε άλλο. Καιρός να πάρουμε μέτρα.

Η δεκαπενθήμερη έκδοση της ΔΟΚΙΜΗΣ εκτός των άλλων (κείμενα-ανταποκρίσεις-γεγονότα-απόψεις κ.λπ.) προϋποθέτει και την ύπαρξη χρημάτων.

Γιαυτό είναι αναγκαίο να μας αποστέλλονται σύντομα τα χρήματα από τη διάθεση των εφημερίδων.

Ακόμα, οι συνεισφορές κάνουν πιο εύκολη τη ζωή της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Συνεισφορές, κείμενα και επιστολές στη διεύθυνση:

Γιώργος Βλασσόπουλος
Τ.Θ. 26050, 10022
ΑΘΗΝΑ

συνέχεια από τη σελ. 5

κή ανεξαρτησία» και προωθεί τον εκσυγχρονισμό του Κράτους σε βάρος των εργατών των εργαζομένων, των ανέργων και εναντίον συγκεκριμένων κοινωνικοπολιτικών χώρων.

Η Σοσιαλδημοκρατία που θα «τιμήσει» τους νεκρούς του Πολυτεχνείου «ξεχνάει» τους δικούς της νεκρούς Καλτεζά, Μαυροειδή και καλύπτει τους μισθοφόρους δολοφόνους των παραπάνω, καθώς και τους δολοφόνους του Κουμή και της Κανελλοπούλου.

Αλλά δεν περιμένουμε να αποδώσουν δικαιοσύνη αυτοί που στηρίζουν το κεφάλαιο, το χαφιεδισμό, που εκσυγχρονίζουν τους κατασταλτικούς μηχανισμούς ΜΑΤ, ΕΚΑΜ, ΚΥΠ και στήνουν σκευωρίες σε βάρος αγωνιστών, αυτοί που κάθε απεργία και διαδήλωση την αντιμετωπίζουν με τα ΜΑΤ, αυτοί που στηρίζουν μια εγκληματική ταξική δικαιοσύνη και διατηρούν τα Νταχάου της Κέρκυρας, του Επταπυργίου, της Αλικαρνασσού κ.ά.

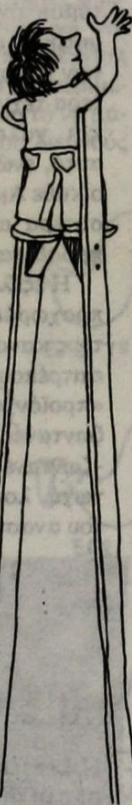
Για μας είναι ξεκάθαρο ότι η μόνη δικαιοσύνη και η μόνη διέξοδος βρίσκεται στους κοινωνικούς αγώνες σε όλα τα επίπεδα, στους αγώνες των εκμεταλλευόμενων για την καταστροφή του κεφαλαίου και του Κράτους, μέσα από αυτοοργανωμένες μορφές πάλης και ενάντια στη ρεφορμιστική γραφειοκρατική πολιτική των κομμάτων - υπαλληλίσκων της αστικής δημοκρατίας. Για την κοινωνική επανάσταση και τον αυτοκαθορισμό της κοινωνίας.

- Θάνατος στα αφεντικά δεξιά και αριστερά
- Οι δολοφονίες των αγωνιστών θα γίνουν κηδείες των καπιταλιστών
- Τσουτσουβής - Καλτεζάς - Μαυροειδής. Ο αγώνας συνεχίζεται.

Συγκέντρωση - πορεία 6 μ.μ. τη Δευτέρα στις 17.11.86 στο Παράρτημα.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - ΑΝΤΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Συνέδριο Οδοντιατρικής

Το 6ο Πανελλήνιο Οδοντιατρικό Συνέδριο έγινε στην Κρήτη από 29.10 έως και την 1.11. Περίπου 800 συνέδριοι βρέθηκαν στο Καψής, 25 χιλιόμετρα από το Ηράκλειο για να «συζητήσουν» για τα καινούργια δεδομένα της Επιστήμης τους. Σ' αυτό το Συνέδριο συνέβησαν πολλά κωμικοτραγικά επεισόδια, που δείχνουν και το μέτρο της σήψης της Κυρίαρχης Λογικής. Επεισόδιο πρώτο, αντίφαση πρώτη: Σε καμμία περίπτωση δεν υπήρχε χρόνος για συζήτηση, παρά οι δύο μεγάλες φράξιες που καταδυναστεύουν και στραγγαλίζουν την ελευθερία όλων (δεξιά-συντηρητική και φιλελεύθερη-τεχνοκρατική), έχοντας μοιράσει όλους τους χρόνους - από τους ομιλητές και τα θέματα μέχρι και τους χώρους του Συνεδρίου δεν άφηναν την πραγματική αμφιβολία για το τι πράγματι μας ήθελαν στο Ηράκλειο: άβουλους θεατές, πόνια και χειροκροτητές, άβουλα όντα σαν άλλοι για τη δική τους αμφιλεγόμενη Επιβεβαίωση.

Επεισόδιο δεύτερο, αντίφαση δεύτερη: Ενώ υποτίθεται ότι το συνέδριο και κάθε συνέδριο δεν μπορεί να θεσμοθετεί θέσεις όλοι οι άνθρωποι που μίλησαν είχαν μία θέση, μία άποψη σε θέματα που υπάρχουν πολλές και ενδιαφερούσες και υποδεδειγμένες θέσεις και απόψεις. Δεν είναι τυχαίο, ότι στην συντριπτική τους πλειοψηφία αυτοί οι «επιστήμονες» δέχθηκαν μετά - ή προπυτυακά τα φώτα των Αμερικανικών Πανεπιστημίων και για πολλούς απ' αυτούς υπάρχει και υπήρχε έντονη πάντα και διάχυτη η βεβαιότητα ότι άλλους υπηρετούν και άλλους σκοπούν παίζον (υπηρεσία συμφερόντων Πολυεθνικών Εταιριών υπηρεσία μυστικών υπηρεσιών, παραεκκλησιαστικών οργανώσεων κλπ.).

Έτσι λοιπόν το Διαφορετικό εξορίστηκε στη συνείδηση όλων των Συνεδριών σαν ανάξιο λό-

γου, από τους «ειδικούς» σαν «αποτυχημένο» στην καλύτερη περίπτωση, ή σαν «αίρεση» στην επιστημονική ορθοδοξία στην χειρότερη... Ιδού κατάντια.

Επεισόδιο τρίτο, αντίφαση τρίτη: Αν ρωτούσες τον καθένα που «συμμετείχε» στο συνέδριο, ποιά ήταν η κοινωνική σημασία αυτών που άκουγε επί 8 ώρες καθημερινά, ή αλλιώς πως ή ποιούς αφορούν όλες αυτές οι γνώσεις και με ποιο τρόπο θα μπορούσαμε να τις μετουσιώσουμε σε κοινωνικές πράξεις εργαζόμενοι στα υποκείμενα της εργασίας μας, κανείς δεν θα ήξερε τι να σου απαντήσει. Δεν υπήρχε καμμία κοινωνική σύνδεση με τον κόσμο της παραγωγής, παρά αραιά και που, σκόρπιες υποδείξεις και διαπιστώσεις. Έτσι ολόκληρες κοινωνικές ομάδες έμειναν έξω από τις πορείες του Συνεδρίου, το Συνέδριο έμεινε μόνο, απομονωμένο, χωρίς να δεχθεί ή να σκύψει σε κανένα κοινωνικό πρόβλημα απ' αυτά που υπάρχουν και γιγαντώνονται καθημερινά. Το Συνέδριο δεν αφορούσε κανένα άλλο έξω από αυτούς που «συμμετείχαν», ή που στόχευαν στις χοντρές Θέσεις των Πανεπιστημίων και των μεγάλων ατομικών ιατρείων.

Αντίφαση τέταρτη, επεισόδιο τέταρτο: Όταν σε όλη αυτή την ερασιτεχνικά (τουλάχιστον) καλοστημένη κομπίνα ανάδειξης προσωπικής, εκμετάλλευσης από την Κυρίαρχη Λογική, υπήρχαν φωνές που αντιστάθηκαν κραυγάζοντας στους άλλους παθητικούς δέκτες τη ματαιότητα και τη μακαριότητα της «συμμετοχής» τους, τότε όλοι συνασπισμένοι δεξιοί και αριστεροί κύταγαν πώς να συμπιέσουν τους χρόνους, πως να μην απαντήσουν, πώς να μην ολοκληρώσουν τίποτα απ' ό' αυτά που ευτυχώς έστω και οι λίγοι έβηταν σε κάθε θέμα. Υπεκφυγές, μουρμούρα, εχθρότητα και το κυριότερο καμμία συγκεκριμένη απάντηση δεν δόθηκε σε κρίσιμα

ερωτήματα του τύπου: Τι έχετε να πείτε για τους τοξικομανείς που πλησιάζουν τις 200.000, για τις γυναίκες που η κοινωνία τις σπρώχνει στα «αθώα» βαρβιτουρικά, υπνωτικά, αντικαταθλιπτικά κ.λ.π., τι έχετε να πείτε για όλους αυτούς, στους οποίους ένας μικρός - για όλους εμάς τους «υγιείς» - πόνος γίνεται τεράστιος και αζεπέραστος; Απάντηση; Καμμία.

Τι έχετε να πείτε για την εναλλακτική θεραπεία διαμέσου των φυσικών (παραγομένων από το ίδιο μας το σώμα μορφινών), των ενδορφινών; Απάντηση; «Δεν Γνωρίζω». Άσχετα με το αν πέρσει στην Πανάμερικάνικη Συνάντηση για τον Πόνο, αναφέρθηκαν περιπτώσεις ολόκληρων εναλλακτικών πειραμάτων με τις ενδορφίνες που είχαν 100% επιτυχία, πράγμα που το γνώριζαν αλλά το απέκρυπταν οι τυπικοί εκπρόσωποι του οδοντιατρικού κατεστημένου και άτυποι (ή τυπικοί) των πολυεθνικών φαρμακοβιομηχανιών που πολεμάνε λυσσώδως τις σύγχρονες θεραπευτικές εναλλακτικές μεθόδους.

Άφισαν αναπάντητα αυτά τα ερωτήματα μαζί με άλλα για την πρόληψη, το παιδί, τη συμπεριφορά, τη δεοντολογία, τη σύνδεση με την Κοινωνία και το ξεπέρασμα των Ρόλων, και το κυριότερο δεν άφισαν να εκδηλωθεί η εχθρότητα των συνέδριων σε ορισμένα πρόσωπα που έχουν φορτισθεί με μήνες άλλων εποχών. Παραδείγματος χάριν ένας από τους ομιλητές ήταν επί 7ετίας πρόεδρος του φοιτητικού συλλόγου, χαφιές και προβοκάτορας, και μετά διεκδικεί ένοσημα δημοκρατικότητας και σύμποιας με τις κυριαρχες Λογικές.

Σ' αυτό το κλίμα κύλησε το 6ο Πανελλήνιο Οδοντιατρικό Συνέδριο, που ούτε Συνέδριο ήταν, ούτε και άφησε τίποτε άλλο στον κοσμο που παραβρέθηκε εκεί, παρά την πικρή γεύση της Εξουσίας, της Κυριαρχίας και της Ιεραρχίας. Άφησε την πικρή γεύση της Σήψης και της δουλοπρέπειας, της υποταγής και της Παθητικότητας σε όλους αυτούς που αποδέχονται αυτούς τους Ρόλους και τους εφαρμόζουν και στη δική τους, ζωή. Άφησε όμως και ανοικτή την πόρτα της Αντίστασης στις Επιταγές της Κυριαρχίας και Ιεραρχίας, με την αντίσταση και αντίδραση όλο και περισσότερων (ενώ ήταν πολύ λίγοι και σκόρπιοι στην αρχή του Συνεδρίου) στις μεθοδεύσεις και τις ύπουλες τεχνικές διάδοσης της Γενικής Άννοιας. Άφησε ανοικτό το ζήτημα για το Ξεπέρασμα των Ρόλων και της Στυγνής Εκμετάλλευσης Θέσεων, Εξουσιών και του Μάρκετινγκ των Μεγαλο-ιατρείων και Ιατρών, άφησε ανοικτό το ζήτημα για τη θεμελίωση μιάς άλλης στάσης για τη ζωή και τον Πόνο, για την εργασία και την προσωπική θέση του καθενός από τους θεραπευτές-ιατρούς-οδοντιάτρους μέσα και όχι έξω από την κοινωνία.

Ένας αντεξουσιαστής - σύντροφος οδοντίατρος που επιμένει...

Εκδότης:
Θόδωρος Πισμιάης
Επιδάουρου 21, Χαλάνδρι
ΑΘΗΝΑ

Εξέγερση στην Κοπεγχάγη

«Ακόμα κι αν η μάχη τελειώσει με ήττα η ίδια η Αντίσταση θα είναι Νίκη»

Την Κυριακή 14 Σεπτεμβρίου το κίνημα των καταληψιών στη Δανία άρχισε μια 9ήμερη μάχη για την υπερασπίση του κέντρου των καταλήψεων στην οδό Ryesgade 58, κλείνοντας με οδοφράγματα 3 δρόμους και υπερασπίζοντάς τα. Μετά την πλατύτερη αναταραχή της Γενικής Απεργίας στη Δανία, η εξέγερση ήταν το αποκορύφωμα μιας σειράς επιθέσεων, κύρια ενάντια σε στόχους της Νοτιοαφρικανικής και αμερικανικής πολεμικής βιομηχανίας, καθώς και της αντίστασης στις εξώσεις από κατελημμένα σπίτια. Η εξέγερση της Ryesgade ήταν ταυτόχρονα και μια μάχη ενάντια στις εξώσεις, και μια δυναμική διαμαρτυρία στην τεράστια κρίση στέγης και την καταστροφή εργατικών περιοχών από τις ενέργειες του σοσιαλδημοκρατικού δημοτικού συμβουλίου της Κοπεγχάγης.

«Η Ryesgade 58 είναι ένα καρκίνωμα στην κοινωνία της Δανίας» δήλωσε ο αρχηγός της αστυνομίας μετά από μια 3ήμερη πολιορκία του κέντρου των καταλήψεων (που αντιστάθηκε με οδοφράγματα) τον περασμένο Φεβρουάριο. Ο χώρος, που είναι κατελημμένος εδώ και τριάντισυ χρόνια, ξαναχτίστηκε από τους καταληψίες, με καινούργιες κουζίνες, χώρους για εργαστήρια κ.λ.π. «Για μας είναι τόπος ελεύθερου κοινωνικού πειραματισμού όπου όλες οι αποφάσεις παίρνονται από συνελεύσεις»

Το κτίριο ανήκει στο UNGBO, οργανισμό στέγασης - κατοικίας των Σοσιαλδημοκρατών, που δήλωσε ότι θα καλέσει την αστυνομία να εκδιώξει τους καταληψίες στις 14 Σεπτεμβρίου, αφού απέτυχαν οι συζητήσεις μαζί τους. Ήδη απ' τον Αύγουστο η ένταση κλιμακώνεται μετά την επίθεση καταληψιών σε Νοτιοαφρικανική εταιρεία και την κατασκευή φλεγόμενων οδοφραγμάτων γύρω από αστυνομικό τμήμα για να αποφευχθεί επέμβαση της αστυνομίας. Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου: Ενώ αναμένεται έξωση την Κυριακή, στο Νο 58 της Ryesgade αρχίζει πυρετώδης διαδικασία οργάνωσης.

Χρονικό της μάχης. 9 μέρες στην Απελευθερωμένη περιοχή.

1η μέρα, Κυριακή 14 Σεπτεμβρίου Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

Περίπου 1000 άτομα συγκεντρώνονται για μια προγραμματισμένη πορεία συμπαράστασης στην κατάλυση. Ξαφνικά η διαδήλωση αλλάζει δρόμο και κατευθύνεται προς την περιοχή της Ryesgade... απ' αυτή τη στιγμή έχει αρχίσει η εξέγερση. Για ένα μικρό χρονικό διάστημα η αστυνομία βρίσκεται σε σύγχυση ενώ υστερεί και αριθμητικά. Καθώς αρχίζει η μάχη διαδηλωτές συγκεντρώνουν διάφορα υλικά από οικοδομές στους γύρω δρόμους. «Ήταν μια σκληρή μάχη, καθώς εκατοντάδες ΜΑΤάδες έκαναν επίθεση εμείς τους πετάγαμε μολότωφ, πυροτεχνήματα, τούβλα, χτυπούσαμε με σφεντόνες και τους απωθούσαμε».

Μέσα στην περιοχή, που ήταν πια ζώνη ελεύθερη από μπάτσους, είχε πρόσφατα εγκατασταθεί (εκτοπίζοντας πολλούς κατοίκους) μία αμερικανική εταιρεία, η Sprey, που κατασκευάζει κομπιούτερ για τους πυραύλους Πέρσινγκ και Κρουζ. Το κτίριο της Sprey, δέχτηκε αμέσως επίθεση, που κατέληξε σε πλήρη καταστροφή, και ενώ φλεγόταν, η πυροσβεστική υποχώρησε κάτω από βροχή τούβλων. «Δεν φτάνει μόνο να μιλάς, ο έρωτας είναι μάχη, παλεύουμε ενάντια στην έλλειψη στέγης, αλλά και ενάντια στις ΗΠΑ, στη Ν. Αφρική και τον καπιταλισμό... να δείξουμε την αλληλεγγύη μας. Πολλά από μας πήγαν να δουλέψουν στη Νικαράγουα... τώρα η μάχη γυρνάει πάλι εδώ...». Καθώς καιγόταν η Sprey, η αστυνομία επιτέθηκε από άλλη πλευρά, 200 καταληψίες αντιστάθηκαν με κάθε τρόπο, οι μπάτσοι συνέχισαν να επιτίθενται απωθώντας μας. Επί ένα τέταρτο της ώρας αντιστεκόμασταν πίσω απ' το οδοφράγμα, ώσπου τέλος τους αναγκάσαμε να οπισθοχωρήσουν με 15 τραυματίες.

Η μάχη έχει κερδηθεί προς το παρόν. Τώρα η περιοχή είναι γεμάτη κόσμο, η αστυνομία αποσύρεται. Τρεις δρόμοι «Απελευθερωμένη περιοχή». Ακόμα μεγαλύτερα οδοφράγματα. Είναι μια γιορτή στο δρόμο, που συνεχίζεται όλη τη νύχτα. Προσπαθούμε να κοιμηθούμε στο σπίτι της Ryesgade, αλλά είναι γεμάτο κόσμο και φασαρία. 100 από μας μένουν στα οδοφράγματα μέχρι το πρωί.

«Φαίνεται τόσο τρελλό, όλη αυτή η βία, ίσως σκοτωθούν άνθρωποι. Ξέρουμε ότι θα χάσουμε αλλά συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε. Δεν είναι πια μόνο για την κατάληψη... η αντίσταση είναι ένα εργαλείο για να χτίσουμε το κίνημα... να δημιουργήσουμε μια ελεύθερη περιοχή μέσα σ' ένα βρωμερό σύστημα».

2η μέρα, Δευτέρα 15 Σεπτεμβρίου ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΗ ΜΑΧΗ

Το ξημέρωμα φωτίζει μια απίστευτη σκηνή, τα οδοφράγματα έχουν φτάσει τώρα τα 3 μέτρα ύψος και είναι

τυλιγμένα με αγκαθωτό σύρμα. Όλο και περισσότεροι συμπαράστατες φθάνουν, ενώ ο Τύπος έχει καταληφθεί από υστερία, με τίτλους όπως «Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ». Είμαστε περικυκλωμένοι. Στις 11.30 αρχίζει η επίθεση, όταν 6 κλούβες σταματούν και οι σειρήνες του σπιτιού της Ryesgade χτυπούν για να μας προειδοποιήσουν. Οι μπάτσοι επιτίθενται πρώτα στο Νο 53 της Ryesgade στα γραφεία του Ερυθρού Σταυρού και σύντομα φτάνουν στο Νο 58 σπάζοντας παράθυρα, χωρίς να μπορούν να παραβιάσουν την πόρτα. Τους καλωσορίζουμε με καπνογόνα, τα δικά μας δακρυγόνα, μετά ακόμα περισσότερος καπνός. Υποχωρούν. Οι άνθρωποι του Ερυθρού Σταυρού είναι έξαλλοι για την παραβίαση του «ουδέτερου εδάφους» τους από τους μπάτσους. Μετά ήρθε μια ισχυρότερη επίθεση απ' την άλλη πλευρά του δρόμου. Οι μπάτσοι, ουρλιάζοντας απ' τα μεγάφωνα τους, ορμούν στα οδοφράγματα της Tregsgade. Αντιστεκόμαστε, αλλά συνεχίζουν να προχωρούν και αναγκαζόμαστε να υποχωρήσουμε. Κι ενώ φαίνεται ότι όλα είναι χαμένα, την τελευταία στιγμή πάνω από 100 άτομα φτάνουν απ' την πόλη και χτυπούν τους μπάτσους από πίσω, υποχρεώνοντάς τους να διαλυθούν. Οι ΜΑΤάδες το βάζουν στα πόδια και δεν επιχειρούν ξανά να σπάσουν τις γραμμές μας. Ενισχύουμε τα οδοφράγματα. Στην Tregsgade σκάβονται χαρακώματα για να σταματούν τα αστυνομικά οχήματα.

«Το απόγευμα η αστυνομία υποχώρησε ακόμα περισσότερο και οι καταληψίες οργάνωσαν ένα μεγάλο πάρτυ στο δρόμο, έξω απ' τα οδοφράγματα».

Το βράδυ ήταν ήσυχο και ειρηνικό εκτός από ένα σφίξιμο στο στομάχι. Φοβόμασταν ακόμα ότι αστυνομικοί με πολιτικά μπορεί να εισχωρήσουν σαν δήθεν υποστηρικτές.

3η μέρα, Τρίτη 16 Σεπτεμβρίου Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΕΙ

Έχει γίνει έκτακτη κυβερνητική σύσκεψη. Ο δήμαρχος κρύβεται απ' τους δημοσιογράφους για δεύτερη συνεχόμενη μέρα. Μέσα απ' τα οδοφράγματα επικρατεί ησυχία, αλλά τα ελικόπτερα πετούν χαμηλά. Ένας μανάβης μας φέρνει κι άλλα τρόφιμα κι εμείς τραγουδάμε και τρώμε γύρω απ' τις φωτιές στο δρόμο. Ξαφνικά η κόλαση ξεσπάει και πάλι. Μια συμμορία μπάτσων επιχειρεί να σβήσει μια απ' τις φωτιές χτυπώντας και τραβώντας δύο καταληψίες, αφήνουν μια γυναίκα αναίσθητη στο δρόμο. Έξι μπάτσοι με πολιτικά αρπάζουν και το τραβούν προς το γειτονικό νοσοκομείο. Στην προσπάθεια να τον ελευθερώσουμε σπάζονται μερικά τζάμια - την άλλη μέρα οι εφημερίδες ουρλιάζουν: «Καταληψίες επιτίθενται σε βρέφη του Νοσοκομείου». Γύρω στα μεσάνυχτα σταματούν οι μάχες. Έπειτα ένα ξάφνιασμα... μια μολότωφ πετάγεται από κοντινή στέγη και τα σκαλιά του σπιτιού της Ryesgade φλέγονται. Κανείς δεν τραυματίζεται και δεν βρίσκουμε τους δράστες. Υποψιαζόμαστε τους φασίστες της τοπικής οργάνωσης νεολαίας («Greenjackets»), οι οποίοι πετώντας ένα πιστόλι για πυροτεχνήματα, έδωσαν αφορμή για νέα υστερία των εφημερίδων: «Οπλισμένοι καταληψίες έχουν εκρηκτικά».

4η μέρα, Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Μοιάζει να έχει επιβληθεί στρατιωτικός νόμος, με τις

ειδικές μονάδες να έχουν περικυκλώσει όλη την περιοχή, να κάνουν σωματικές έρευνες και εξακριβώσει, στους πάντες γύρω απ' τα οδοφράγματα. Στο ραδιόφωνο ακούσαμε ότι ο Kim Larsen, ένας 68χρονος πρώην καταληψίας και τώρα σταρ της ποπ, προσφέρθηκε να αγοράσει το κτίριο για μας, ώστε «να σωθεί η δημοκρατία». Αλλά η γενική μας συνέλευση απορρίπτει αυτή την «ατομική λύση», θέλουμε να επιχειρηθεί μια συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος της στέγης. Απ' την άλλη πλευρά, αρκετοί από μας έχουμε δει υπερβολική βία ήδη. Οι μπάτσοι δεν πλησιάζουν, αδιέξοδο.

5η ως 9η μέρα, Πέμπτη ως Κυριακή 21 Σεπτεμβρίου ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Το αδιέξοδο συνεχίζεται, ενώ το δημοτικό συμβούλιο, ο UNGBO, η Κυβέρνηση και ποικίλοι οργανισμοί μεσολαβούν και προτείνουν διάφορα σχέδια. Επιμένουμε να απορρίπτουμε τις «λύσεις» τους, αλλά αρχίζουμε να κουραζόμαστε. Περιμένουμε μαζική επίθεση από τις ειδικές μονάδες τέτοια που δεν θα μπορούσαμε ν' αντισταθούμε. Ο τύπος είναι εχθρικός, αλλά αισθανόμαστε ότι κερδίζουμε συμπαράστατες και οι τοπικοί «Ελεύθεροι Σταθμοί» του ραδιοφώνου είναι σημαντική υποστήριξη. Συνεχίζουμε να απαιτούμε δομική και όχι ατομική λύση. Μέσα στην «Ελεύθερη Ζώνη» η ζωή συνεχίζεται. Το σπίτι της Ryesgade φιλοξενούσε περίπου 40 άτομα, τώρα βρίσκονται 400, κάθε ώρα της μέρας. Όλοι οι γείτονες είναι φιλικόι και μας δίνουν τρόφιμα, βοήθεια, κουβέρτες, ρούχα κ.λ.π. Πολλοί από τους ηλικιωμένους κατοίκους φοβούνται να διασχίσουν τις γραμμές των μπάτσων, έτσι αναλαμβάνουμε εμείς να κάνουμε τα ψώνια τους. Ακούσαμε στο ράδιο για μεγάλη επίθεση ενάντια στον UNGBO του Aarhus (25.000 δολάρια ζημιά) και για ενέργειες ή διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Ολλανδία, Γερμανία και Σουηδία. Στο Άμστερνταμ σπάστηκε το Προξενείο της Δανίας. Μέχρι την Κυριακή οι αρχές και ο οργανισμός στέγασης - κατοικίας UNGBO μαγειρεύουν μια ακόμα προσφορά, πάνω στο «μοντέλο του Βερολίνου» με ενδιάμεσους ιδιοκτήτες. Αλλά μπουχτίσαμε, αρνιόμαστε κάθε διαπραγμάτευση που στο τέλος θα μας στραγγάλισι. Στο διάβολο. Παίρνουμε μια ομόφωνη, λυπηρή απόφαση.

9η μέρα, Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου ΝΙΚΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΗΤΤΑ

Απορρίπτουμε και τις ηλίθιες πολιτικές και την τελική σύγκρουση. Απλώς τα μαζεύουμε και φεύγουμε. Η πάλη συνεχίζεται σε άλλο πεδίο, θ' αγωνιστούμε με τους δικούς μας όρους και το δικό μας τρόπο. Δεν πρόκειται να δεχτούν τις «απραγματοποίητες» απαιτήσεις μας. Αρνιόμαστε κάθε συνεργασία μ' οποιονδήποτε απ' τις αρχές και κερδίζουμε ακόμα μεγαλύτερη συμπαράσταση. Αυτό είναι το τέλος της κατάληψης της οδού Ryesgade 58, αυτή η μάχη έχει χαθεί, έχουμε όμως άλλες 5 καταλήψεις. Σήμερα, καθώς φύγαμε, όλο το κτίριο ερειπώθηκε. Είμαστε πολύ λυπημένοι και κουρασμένοι. Συνήθως τίποτα δεν συμβαίνει εδώ, για χρόνια ολόκληρα, αυτό όμως παραήταν! «Θ' ακούσετε και πάλι νέα μας, η Αλληλεγγύη είναι όπλο, ο Έρωτας είναι Μάχη».

(Από την Black Flag)

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Κάνοντας μία χονδρική καταγραφή της σύνθεσης του Αναρχικού «χώρου» σήμερα, βλέπουμε ότι εκτός από τους οργανωμένους Αναρχικούς, υπάρχει και ένα σχετικά μεγάλο τμήμα ανθρώπων, που περιορίζονται στην απλή συμμετοχή στις συγκεντρώσεις, στις πορείες και στις άλλες διαδικασίες. Αυτό το τμήμα αποτελείται είτε από ανθρώπους οι οποίοι βρίσκονται στο στάδιο της αναζήτησης κάποιων συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, είτε από ανθρώπους που συναισθηματικά φορτισμένοι από την καθημερινή και πολύπλευρη καταπίεση - τυποποίηση, αναζητούν - συχνά υποσυνείδητα - χώρους και τρόπους εκτόνωσης, ελεύθερης έκφρασης και απελευθέρωσης, έστω κι αν αυτή είναι συμβολική, μέσα από κάποια σπασίματα.

Έχουν διατυπωθεί συχνά από συντρόφους οι - εν μέρει - σωστές απόψεις ότι «υπάρχει μια κάποια θετική καταγραφή των Αναρχικών από την κοινωνία» και ένα «ρεύμα ανθρώπων προς τον Αναρχικό χώρο». Όμως αυτό που - ίσως - δεν έχουμε συνειδητοποιήσει, είναι η σύνθεση αυτού του «ρεύματος» και αυτό είναι πολύ σημαντικό για τους λόγους που θα δούμε παρακάτω.

Ένα φαινόμενο που αρχίζει να κυριαρχεί σήμερα στην πολιτική σκηνή, είναι μία γενικότερη απογοήτευση (που δεν φτάνει πάντα στην αγανάκτηση) του κόσμου από την κοινοβουλευτική Δημοκρατία των αφεντικών. Μια από τις πολλές ενδείξεις γι' αυτό, είναι η έλλειψη ενθουσιασμού των ψηφοφόρων στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές - γεγονός που μνημονεύτηκε ιδιαίτερα από τον αστικό τύπο - καθώς και ο μεγάλος αριθμός των «λευκών».

Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι αυτό το «ρεύμα» αποτελείται κυρίως από ανθρώπους απογοητευμένους από τον κοινοβουλευτικό εμπαιμό, που βαρέθηκαν να βλέπουν ότι το μέλλον τους καθορίζεται ερήμην τους και σίγουρα όχι στο κοινοβούλιο, που ένοιωσαν στο πετσί τους την εκμετάλλευση, την ανεργία και τον απάνθρωπο (πισίς: «φιλελεύθερο») ανταγωνισμό, που καλλιεργεί ο κάθε «δεξιός» ή «αριστερός» Καπιταλισμός. Ανθρώπους που αρνούνται τον έλεγχο, τον καθορισμό και την καταστολή της σκέψης και της προσωπικότητάς τους από το Κράτος και τους κομματικούς ηγέτες και ηγετίσκους και που αντιμετώπισαν την άμεση και βίαιη Κρατική καταστολή.

Με δυο λόγια το ανθρώπινο αυτό ρεύμα, αποτελείται γενικά από καθημερινούς ανθρώπους, που είτε αναζητούν συνειδητά λογικές εναλλακτικές προτάσεις, απόψεις, προοπτικές και που σίγουρα δεν έχουν όρεξη να μπλεχτούν σε συχνά άσκοπες συγκρούσεις βεντέτας με τους μπάτσους, μαζί με «αγριεμένους», είτε από ανθρώπους, που έχοντας αγαπηθεί από την καθημερινή μηχανοποίηση και τυποποίηση που τους επιβάλλεται σε κάθε πλευρά της ζωής τους, αναζητούν μέσα σ' αυτόν τον «χώρο», την ελευθερία της έκφρασης μιας υποσυνείδητης αγανάκτησης, έστω και για λίγο, έστω και μέσα από μεθόδους δράσης, που για τον ψυχρό εξωτερικό παρατηρητή φαίνονται ανούσιες.

Σήμερα, η κατηγορία των ανθρώπων που βρίσκονται στο στάδιο της συνειδητής αναζήτησης τόσο θεωρητικών προτάσεων, όσο και πρακτικών, μεγαλώνει καθημερινά και εδώ ακριβώς γίνεται πια φανερό η αναγκαιότητα της Αγτιξοσιαστικής προπαγάνδας, της προβολής στέρεης θεωρητικής κριτικής και στέρεων θεωρητικά Αντιεξουσιαστικών προτάσεων. Η αναγκαιότητα αυτή γίνεται σήμερα ακόμα μεγαλύτερη γιατί οι άνθρωποι αυτοί συναντάνε σήμερα στον δρόμο τους μια πληθώρα «εναλλακτικών» επιφανειακά προτάσεων, από αριστερούς και αριστεριστές Κρατιστές. Και δεν πρέπει βέβαια να ξεχνάμε ότι οι προλετάριοι - δυστυχώς - ξεγελιούνται εύκολα από τις μεγαλόστομες Κρατιστικές θεωρίες.

Υπάρχουν κάποιες καιρίες απόψεις, στις οποίες ο Αναρχισμός διαφέρει από τον κάθε είδους Κρατισμό. Αυτές οι απόψεις, όσο κι αν είναι Θεωρητικά θέματα, όσο κι αν για τους αναρχικούς είναι φανερά αποδεδειγμένα ότι δεν ισχύουν, ο πλατύς κόσμος τις θεωρεί σαν φυσικές και δεδομένες και σαν τέτοιες είναι ριζωμένες βαθιά στην συνείδησή τους και δρουν έτσι καταλυτικά στις πράξεις τους. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων σήμερα - και αυτό φαίνεται από το ολιγάριθμο σχετικά Αναρχικό κίνημα - δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι το Κράτος και η Κοινωνία δεν ταυτίζονται. Δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι το Κράτος είναι ένας μηχανισμός, που εδώ και λίγους αιώνες επιβλήθηκε στην κοινωνία από την άρχουσα μειοψηφία, για να «νομιμοποιήσει» την εμφάνισή της, την κυριαρχία της και την οικονομική εκμετάλλευση της πλειοψηφίας, παίρνοντας το μονοπώλιο της έντονης δύναμης και προβάλλοντας σαν «συμφιλιοτής» (σωστότερα: «νταβατζής») της Κοινωνίας. Μπορεί, λοιπόν, συχνά οι άνθρωποι να εξεγείρονται και - με μόνη την υποσυνείδητη παρόρμηση - να χτυπάνε καιρία τον Κρατικό μηχανισμό. Όμως, επειδή ακριβώς η εξέγερση ενάντια σ' αυτόν τον μηχανισμό γίνεται χωρίς συνείδηση, είναι αρκετά εύκολο για το Κράτος, όχι μόνο να την εκτρέψει μα και να την καταλαγιάσει, βασιζόμενο σε απόψεις σαν την παραπάνω, που οι άνθρωποι τις θεωρούν δεδομένες. Έτσι, η εξέγερση παραμένει πράξη χωρίς προοπτική. Ο κόσμος επίσης, δεν έχει

Το παρακάτω κείμενο βρίσκεται μέσα στην όλη διαδικασία δημοσίευσης κειμένων που προέρχονται από άτομα και ομάδες για την ανάπτυξη του διαλόγου και του προβληματισμού.

συνειδητοποιήσει ότι κάθε Κράτος δεν μπορεί παρά να είναι Καπιταλιστικό, και πιστεύει ότι η λύση στα προβλήματά του μπορεί να είναι η απλή αλλαγή των αφεντικών.

Ο απλός άνθρωπος, λοιπόν, μπορεί να καταλαβαίνει ότι το Κράτος τον ληστεύει, τον εκμεταλλεύεται, τον καταπιέζει (άμεσα και έμμεσα) σε κάθε πλευρά της ζωής του και τον κατευθύνει σύμφωνα με το συμφέρον της άρχουσας τάξης, αλλά αφού δεν του προβάλλεται άλλη στέρεη εναλλακτική Αντικρατική Θεωρία, θεωρεί ότι δεν υπάρχει λύση και συνεπώς δεν έχει καμμία όρεξη να μπλεχτεί σε οποιοδήποτε είδους συγκρούσεις, μια και γι' αυτόν είναι άσκοπες.

Και βέβαια, η ευθύνη για την προβολή ολοκληρωμένης κοινωνικής κριτικής, καθώς και για την προπαγάνδη των θεωρητικών βάσεων του Αναρχισμού - που δεν περιορίζονται στην συνθηματολογία - και των πρακτικών που λογικά προκύπτουν απ' αυτές τις βάσεις, ανήκει ολόκληρη στους Αναρχικούς - που νοούνται σαν τέτοιιοι μόνον εφόσον είναι συνειδητοποιημένοι και οργανωμένοι.

Από την άλλη, είναι απαραίτητο να ασχοληθούμε εξίσου σοβαρά και μ' αυτούς, που μακριά από θεωρητικές βάσεις και λογικές, επιλέγουν σαν αποκλειστική τους πρακτική την καταστροφή των συμβόλων του αστικού καθεστώτος (βιτρίνες, κτίρια, τράπεζες), την σύγκρουση. Σε πρώτη φάση, αυτές οι ενέργειες είναι κατανοητές. Το υποσυνείδητο του σύγχρονου ανθρώπου, χρόνια καταπιεσμένο μέσα στην τυποποιημένη, επιφανειακή «ελευθερία», την κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των αφεντικών, αναζητεί άμεση διέξοδο, τείνει να σπάσει τις επιβεβλημένες νόρμες, με όποιο δυνατό, έστω και συμβολικό τρόπο του επιτρέπεται εκείνη την στιγμή. Είναι λοιπόν η άμεση έκφραση των συναισθημάτων των ανθρώπων για τον «πολιτισμό μας», η έκρηξη του υποσυνείδητου, που καθορίζει αυτήν την πρακτική της καταστροφής και της εκτονωτικής σύγκρουσης.

Όσο όμως αναγκαίο κι αν είναι να την κατανοήσουμε και να την αποδεχτούμε στο αρχικό της ξέσπασμα (σαν χώρος που δίνει ιδιαίτερη σημασία στο συναίσθημα), άλλο τόσο αναγκαίο είναι να την κριτικάρουμε και να την καταδικάσουμε, όταν αυτή ξεπερνάει το επίπεδο του ξεσπάσματος και τείνει να επιβληθεί στον «χώρο» σαν η μοναδική δυνατή πρακτική του.

Το θέμα δεν είναι να θετούμε υπέρ ή κατά της βίας, αλλά να εκτιμήσουμε κατά πόσον μια συγκεκριμένη πρακτική επιμερίζει την προοπτική της συνέχειας και της επέκτασής της σε όλους τους κοινωνικούς χώρους. Η πρακτική της σύγκρουσης για την σύγκρουση, δεν έχει προοπτική για συνέχεια, επέκταση και ουσιαστικό κτύπημα του Κράτους. Πρώτα, γιατί χτυπάει μόνο ένα τμήμα του κρατικού μηχανισμού, όσο καιρό κι αν είναι αυτό, δηλαδή τις δυνάμεις της ένοπλης κρατικής βίας και καταστολής, ενώ αφήνει άθικτα τα υπόλοιπα κύρια τμήματα του Κράτους, δηλαδή τους μηχανισμούς κοινωνικού ελέγχου και κυρίως την νομοθετική - δικαστική λειτουργία και τους οικονομικούς μηχανισμούς εκμετάλλευσης. Επίσης, η πρακτική αυτή, προσφέρει μόνο μια επιφανειακή και συμβολική εκτόνωση και ικανοποίηση, και επιτρέπει σ' αυτούς που την ασκούν, να ξαναεπιστρέψουν το άλλο πρωί στην εργασία τους ή στις σπουδές τους ή στους υπόλοιπους χώρους εκμετάλλευσης, χαλαρωμένοι, βεβαιωμένοι ότι έκαναν το «επαναστατικό τους καθήκον» και να παρατήσουν κάθε άλλη δραστηριότητα, μέχρι την επόμενη σύγκρουση.

Σήμερα, λόγω της κρίσης που αντιμετωπίζουν παγκόσμια οι Κρατικοί μηχανισμοί, η αφελής πρακτική που περιορίζεται στις εκτονωτικές συγκρούσεις με τις βιτρίνες και τους μπάτσους, είναι φανερό ότι δεν εμποδίζει καθόλου την συνεχή γιγάντωση της οικονομικής εκμετάλλευσης της κοινωνίας από την ιερή συμμαχία Κράτους - Κεφαλαίου. Έτσι λοιπόν, είναι αναγκαία η επέκταση της σύγκρουσης, όχι μόνο σε ποσότητα - μαζικότητα, αλλά και σε ποιότητα, δηλαδή σε όλα τα τμήματα του κρατικού μηχανισμού (οικονομία, νομοθετική λειτουργία).

Τέτοιες, ουσιαστικά επαναστατικές πράξεις, μπορεί να είναι οι καταλήψεις κτιρίων από τους άστεγους, οι μαζικές απαλλοτριώσεις τροφίμων και χρήσιμων «αγαθών» από τα μεγάλα καταστήματα, και ιδιαίτερα οι καταλήψεις εργασιακών χώρων - εργοστασίων από τους εργατές, με σκοπό την αυτοοργάνωση και διάθεση της παραγωγής.

Όμως, για να γίνουν ενέργειες σαν τις παραπάνω, είναι απαραίτητο να φροντίσουμε πρωταρχικά για την δημιουργία ενός δυνατού, μαζικού και σωστά αυτοοργανωμένου από τη βάση Αναρχικού κινήματος, που θα έχει την δυνατότητα, όχι μόνο να πραγματοποιή-

ήσει αυτές τις ενέργειες στον σωστό χώρο και χρόνο (ώστε να μην πέσουμε, ως συνήθως, στον φαύλο κύκλο: συγκρούσεις - συλλήψεις - συγκρούσεις εκδίκησης - νέες συλλήψεις, κ.τ.λ.), αλλά και να αντικρούσει αποτελεσματικά τις δυνάμεις καταστολής.

Συμπερασματικά, το να μιλάμε σήμερα για ουσιαστικό χτύπημα του Κράτους, χωρίς μαζικό και συνειδητοποιημένο Αναρχικό κίνημα, δηλαδή χωρίς να γνωρίζουμε οι ίδιοι και να προπαγανδίζουμε τα θεωρητικά θεμέλια του Αναρχισμού και χωρίς να ενεργοποιούμε την κριτική μας, είναι -επεικώς - άκαιρο. Γιατί βέβαια, την Επανάσταση δεν πρόκειται να την κάνουμε εμείς και η παρέα μας..

Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι η πρακτική της αναζήτησης της σύγκρουσης για την εκτόνωση είναι «επικίνδυνη», με την έννοια ότι μπορεί αρκετά εύκολα να καθοδηγηθεί από το Κράτος σε τυποποιημένες μορφές, ακίνδυνες και συχνά επικερδείς για το Κράτος. Ένα τέτοιο παράδειγμα της τυποποιημένης και επικερδούς εκτόνωσης βλέπουμε σήμερα στον χώρο των γηπέδων, χώρο μαζικοποίησης, όπου ο κάθε άνθρωπος εκτονώνεται συνήθως πάνω σε ομοίους του, με κοινά προβλήματα και ανησυχίες...

Είναι λοιπόν απαραίτητο, όσο γίνεται, η κάθε πρακτική μας (θεωρητική ή «δυναμική»), χωρίς να απογυμνώνεται μεν από το συναίσθημα και τον αυθορμητισμό, να κινείται μέσα σε κάποιο συγκεκριμένο θεωρητικό πλαίσιο (που θα καθορίζεται, βέβαια, κάθε φορά από εμάς τους ίδιους), έτσι ώστε να αποτελεί συνειδητή επιλογή του «χώρου». Μόνο έτσι οι πρακτικές αυτές μπορούν να έχουν προοπτική για συνέχεια και επέκταση.

Εδώ είναι απαραίτητο να κάνουμε μια παρένθεση - διευκρίνηση: Προσπαθώντας μέσα από αυτό το κείμενο να βγάλουμε συμπεράσματα, που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν γενικά, για έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων, ενώ ταυτόχρονα να μην γίνουμε κουραστικοί, ήταν απαραίτητο να κάνουμε κάποιους διαχωρισμούς και γενικεύσεις. Έτσι διαχωρίσαμε τους ανθρώπους που δρουν με βάση την λογική, απ' αυτούς που δρουν με βάση το συναίσθημα. Στην πραγματικότητα, αυτοί οι διαχωρισμοί δεν υπάρχουν. Υπάρχουν απλώς άνθρωποι που δίνουν μεγαλύτερη σημασία στο ένα απ' αυτά τα δύο ανθρώπινα χαρακτηριστικά. Κλείνει η παρένθεση.

Βέβαια, η προπαγάνδα προς τον λαό, απαιτεί απαραίτητα προσωπική γνώση και συνειδητοποίηση των βάσεων της Αναρχικής θεωρίας, από αυτούς που σκοπεύουν να την προπαγανδίσουν. Η γνώση αυτών των ιδεών, είναι φανερό ότι θα χρησιμεύσει και σαν συνδετικός κρίκος ανάμεσα στα άτομα και στις ομάδες και θα τους προσφέρει ένα συγκεκριμένο θεωρητικό πλαίσιο, πάνω στο οποίο μπορούν να συζητηθούν και να αναπτυχθούν οι πρακτικές και η δράση, ώστε να έχουν προοπτική και να μην καταλήξουν - όπως συχνά έχει συμβεί - σε άσκοπες, χωρίς συνέχεια ενέργειες και τελικά στην διάλυση.

Σε καμμία περίπτωση όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι σκοπεύουμε να φτάσουμε στο άλλο άκρο. Αν είναι μια κριτική του Αναρχικού κινήματος να μας προτρέπει να παρατήσουμε την άμεση δράση και να γίνουμε βιβλιοφάγοι των ελευθεριακών κειμένων, τότε δεν μπορεί παρά να την καταγγείλουμε σαν κάλπικη, διανοουμενιστική κριτική. Το καλύτερο θα ήταν, η απέχθειά μας για την αποκομμένη από την πρακτική, θεωρία, να είναι ίση με την απέχθεια για την αποκομμένη από την θεωρία, πρακτική. Άλλωστε, σκοπός μας δεν είναι ο διαχωρισμός της λογικής από το συναίσθημα ή η επιλογή ενός από τα δύο, αλλά η άρση αυτών των διαχωρισμών και ο συνδυασμός αυτών των δύο κυριότερων ανθρώπινων χαρακτηριστικών.

Τέλος, ας μην περιμένουμε όλα αυτά να γίνουν από τους άλλους. Πρέπει κάποτε να ξεφύγουμε από τον μύθο του «δεν γίνεται τίποτα» και να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα του «δεν κάνουμε τίποτα». Είναι καιρός ο καθένας μας να αναλάβει τις πρωτοβουλίες και τις ευθύνες που συνεπάγονται αυτές, σύντροφοι.

ΟΣΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΜΙΣΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΚΑΒΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΚΚΟ ΤΟΥΣ.
ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΘΟΛΟΥ
ΤΟΥΣ ΤΟΝ ΣΚΑΒΟΥΝ ΑΛΛΟΙ. Γ.

στα πεταχτά

Ένα μήνυμα

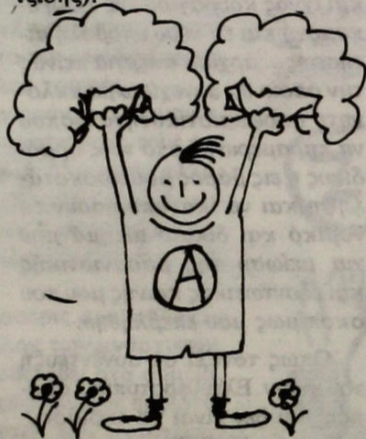
Συγκέντρωση ενάντια στο Σουλτς Προπύλαια. Νάμαστε όλοι μαζί ξανά ίδιες φάτσες, παλιοί γνωστοί πεταχτοί χαιρετισμοί, συζητήσεις και πολύ νευρικότητα, όπως πάντα Διαβουλεύσεις και συζητήσεις για το αν θα κάνουμε την πορεία ή όχι. Αδιαφορώ Σε μία στιγμή κατεβαίνουμε στο δρόμο Μας κλείνουν Πάλι τα ίδια σκέφτομαι ξαφνικά η ματιά μου καρφώνεται πάνω σου. Δεν ξέρω πως, δεν ξέρω γιατί Φάνταζες σαν κάτι διαφορετικό σε ένα πλήθος ομοιογενές. Κάτι μέσα μου ξύπνησε Πάθος ίσως Θέλω να σε πλησιάσω θέλω να σε γαμήσω. Οι ματιές μας διασταυρώνονται Προσπαθώ να σε πλησιάσω το ίδιο και συ Προσπάθεια μάταιη. Τριγύρω χαμός. Ξύλο, δακρυγόνα, φωτιές Μένουμε να κοιταζόμαστε Όσοι σε μια στιγμή σε χάνω Απογοήτευση Φεύγω Μου γίνεσαι έμμονη ιδέα Σε ψάχνω παντού Συνέδριο Πάτρας Ασφάλεια Δικαστήρια Συγκεντρώσεις για τα Πυρηνικά Συλλαλητήρια και πορείες Όπου είναι δυνατόν να βρισकेσαι Μάταια Ίσως μία συνάντησή μας να είναι μοιραία για έναν από μας Το είδα στα μάτια σου, ελπίζω και συ στα δικά μου Το πάθος ελοχεύει. Θέλω να σε γαμήσω Ένας καυλωμένος Προλετάριος

Υ.Γ.: Το παραπάνω μήνυμα είναι αφιερωμένο στον ξανθούλη Μπάτσο με αριθμό... Καλύτερα να τον ξέρω μόνο εγώ. Είναι δικός μου.

ΤΑ ΝΑ ΠΑΙΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ Ο ΤΟΠΟΣ

Έχετε αντιληφθεί (εάν καννίζετε ή εάν χρησιμοποιείται γκάτζι) ότι μπορεί και να διαφημίζετε τις συγκεκριμένες θέσεις της κυβέρνησης και του ΣΕΒ; Αν όχι, τότε κοιτάξε τα σπέρτα σας. Υπάρχει ένα υπέροχο σκίτσο του υπερπαραγωγικού ιδεολόγου Μητρόπουλου που μας προτείνει ΔΟΥΛΕΙΑ, ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ, ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ. «Αυτό το τσιγάρο που πίνω, είναι το τελευταίο» (Σ. Καζαντζίδης).

Ρήξη 26 - 27 (1)

Στο ΜΙΚΡΟ ΚΑΙ ΟΡΓΙΣΜΕΝΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ με υπογραφή Μ.Μ. μεταξύ άλλων «...είναι απαραίτητες πολλές αλλαγές να γίνουν. Και πρώτα απ' όλα στην ίδια μας την προσωπική - καθημερινή ζωή. Να συνειδητοποιήσουμε ότι υποβοηθούμε και εμείς τη διαίωση των προβλημάτων, όταν πετάμε το χαρτί της τυρόπιτσας(!) που τρώμε στον δρόμο, όταν κυκλοφοράμε άσκοπα με τ' αυτοκίνητό μας, όταν επιμένουμε να καταναλώνουμε υπερβολική ποσότητα κρέατος, όταν... αξίζει τον κόπο να παλέψουμε γιαυτό»(!)...

Προφανώς η επιμονή του Μ.Μ. στην «υπερβολική κατανόηση κρέατος» φαίνεται πως τον πείραξε, κι ενώ διλλίζει τον κώνωπα, καταπίνει την κάμηλον. Κι εφόσον καταπίνει την κάμηλον, τι τον εμποδίζει να καταπίνει και τις τυρόπιττες μαζί με τα χαρτάκια τους; Που φαίνεται να βαραινούν επικίνδυνα την εναλλακτική του συνείδηση όταν τα ρίχνει στο δρόμο. Τώρα, όσον αφορά τις άσκοπες βόλτες με τ' αυτοκίνητο, ας επιχειρήσει τουλάχιστον μια, να πάρει λίγο αέρα μήπως και συνέλθει.

Ρήξη 26 - 27 (2)

Τάσο, στο κείμενό σου για το ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ, μάλλον γράφεις για το ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ, ρόλο που μάλλον πήρες πολύ στα σοβαρά, όπως μάλλον σοβαρά είχες πάρει και το ρόλο σου σαν μαθητής. Αναμένουμε κείμενό σου για το ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΣ και ΚΛΗΤΗΓΗΤΗΣ! Στο μεταξύ ο «οργισμένος» Μ.Μ. θα κάνει μια βόλτα με αυτοκίνητο, γιατί δεν πας και συ μαζί να πάρεις λίγο αέρα...

Ανακοίνωση: Επικίνδυνος «ματάκιας» εθεάθη πρόσφατα να περιφέρεται στην περιοχή των Εξαρχείων και πέριξ. Ο «ματάκιας» φέρεται ως ύποπτος για την δολοφονία 15χρονου μαθητή πέρσι, το βράδυ της 17ης με 18ης Νοεμβρίου, καθώς και για πληθώρα άλλων δολοφονιών, εγκλημάτων και παρανομιών! Καλούνται όλοι οι πολίτες της Αθήνας σε επαγρύπνηση για τον εντοπισμό και την εξόντωση του «ματάκια», που - σύμφωνα με πληροφορίες - κατοικεί σε κτίριο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας! Αν κάποια ύποπτη κίνηση υποπέσει στην αντίληψή σας, παρακαλείσθε όπως ειδοποιήσετε τους Αναρχικούς...

Σημείωση: Ο «ματάκιας» φοράει συνήθως σκούρο μπλε καπέλο, μπουφάν και παντελόνι μάρκας «Tseklenis» και είναι οπλισμένος!

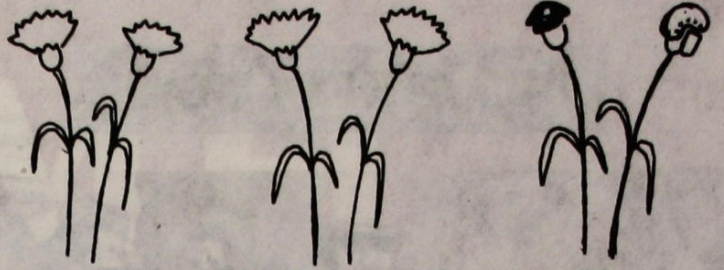
Προσπαθώντας να «ανεβάσουν» το μορφωτικό επίπεδο των αποβλακωμένων τηλεθεατών, έφτιαξαν εκπομπή «πες το ελληνικά» όπου το φωτισμένο παιδί του συστήματος Λιάνα Κανέλλη εισάγει χωρίς ενδοιασμούς, στα μουλωχτά, καινούργιες λέξεις ή φράσεις που αποσκοπούν στην καταστολή.

Ακούστηκε λοιπόν, σε θεατρικό της εκπομπής (11.11.86) η φράση «τρομώδης και τρομοκράτισα των πόλεων» τόλεγε μάλιστα μια κυρά-Κατίνα για την πεθερά της! Σαν σχόλιο λέχθηκε μετά ότι η λέξη τρομώδης είναι λάθος, η δε επόμενη φράση πέρασε απαρατήρητη (και καλά). Η ανάρτισα πόλης λοιπόν γίνεται τρομοκράτισα και μοσητή πεθερά! Χαίρε Όργουελ, η αλλαγή της Ιστορίας και της γλώσσας συνεχίζεται ακάθεκτα.

— Η αστυνομία της Τζαμάικα εθύνεται το ένα τρίτο των δολοφονιών στη χώρα. Τα τελευταία 7 χρόνια αναλογούν γύρω στους 217 δολοφονημένους «υπόπτους» ή «ταραξίες» από την αστυνομία κάθε χρόνο.

— Ενόψει των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων στη Σεούλ της Νότιας Κορέας, σε πρόσφατη «εκστρατεία ενάντια στο έγκλημα» συνελήφθησαν 263.564 άτομα στην πόλη. Ενώ στα πλαίσια του «εξωραϊσμού» της πόλης κατεδαφίστηκαν πολλά σπίτια, αφού έγινε έξωση των ενοίκων τους. Επίσης, φοιτητές του πανεπιστημίου Yonsej δέχθηκαν επίθεση από ειδικές μονάδες της αστυνομίας και βροχή δακρυγόνων, κατά τη διάρκεια συζητήσεων σχετικά με δραστηριότητες διαμαρτυρίας και διατάραξης των Αγώνων.

— Στην Τσεχοσλοβακία, 7 μέλη του τμήματος Jazz της Ένωσης Vzenh Musicians Union συνελήφθησαν για έκδοση και διακίνηση «χωρίς άδεια», ενώ κατασχέ-

ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΟ ΛΟΚΚΙΝΑ ΓΑΡΥΦΑΜΑ ΔΥΟ ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΑ ΑΠΟ ΣΥΓΚΙΝΗΤΑ ΓΑΡΥΦΑΜΑ ΑΓΓΙΟ ΤΟ ΠΡΟΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΤΕΦΑΝΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Στις 15 - 16 - 17 Δεκεμβρη, η Αναρχική ομάδα ΑΣΟΕΕ διοργανώνει 3ήμερο αναρχικής αντιληροφόρησης, προπαγάνδας και επικοινωνίας στο χώρο της ΑΣΟΕΕ.

Το 3ήμερο περιλαμβάνει έκθεση φωτογραφίας, αφίσας, βιβλίου, συζητήσεις σχετικά με την εξουσία και την αναπαραγωγή της στην καθημερινή ζωή, happening με μπαράκι και μουσική και βλέπουμε.

Χρήματα, αφίσες, συνεργασίες, καθημερινά στην ΑΣΟΕΕ, 12 - 5 το μεσημέρι.

Η εκδήλωση θα είναι ανοιχτή σε όλους, από 10π.μ. - 8π.μ. εκτός τη βραδιά του πάρτυ.

Οι σύντροφοι απ' την επαρχία, ας στείλουν τις συνεργασίες τους, στην Τ.Θ. της ΔΟΚΙΜΗΣ.

A.O. ΑΣΟΕΕ

ΚΥΡΙΑΚΗ

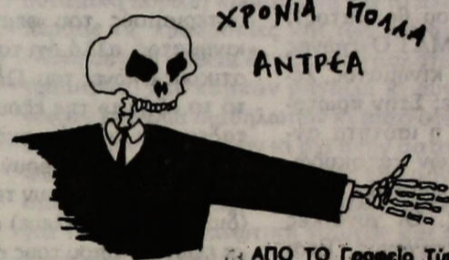
Άν. ήλιου 7.21' Δύση 5.06' Σελήνη 28 ήμ.

30

† Άνδρέου απ., Φρουμεντίου

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1986

«Άγγελος Κυρίου στρατοπεδύει κύκλι των φοβουμένων αυτόν, και ελευθεράνει αυτούς» (Ψαλμ. λδ' 7).

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΑΝΤΡΕΑ

ΑΠΟ ΤΟ Γραφείο Τύπου του Πρωθυπουργού ανακοινώθηκε ότι την Κυριακή, ημέρα της ονομαστικής του γιορτής, ο Ανδρέας Παπανδρέου θα δεχτεί το κοινό στο σπίτι του μεταξύ 11.00-13.00.

θηκαν βιβλία, κασέτες, περιοδικά, εφημερίδες.

— Η ένωση, βοηθάει την εξέλιξη νέων μουσικών, κυκλοφορεί και διανέμει κασέτες και δυσεύρετες μουσικές εκδόσεις. παρόλο που τέθηκε υπό απαγόρευση το 1979 συνεχίζει να αριθμεί 6.000 μέλη και 100.000 υποστηρικτές.

— Ο Vladyslav Chrabocski εκτίει ποινή 3 χρόνων σε φυλακή της Βαρσοβίας για έκδοση και κατοχή φυλλαδίων της Αλληλεγγύης. Είναι ένας από τους 20 εργάτες, που συνελήφθησαν φέτος στο τυπογραφείο Prochem της Βαρσοβίας. Οι υπόλοιποι απελευθερώθηκαν με την πληρωμή εγγύησης (λύτρα στο κράτος) 1 εκατομμυρίου ζλότν.

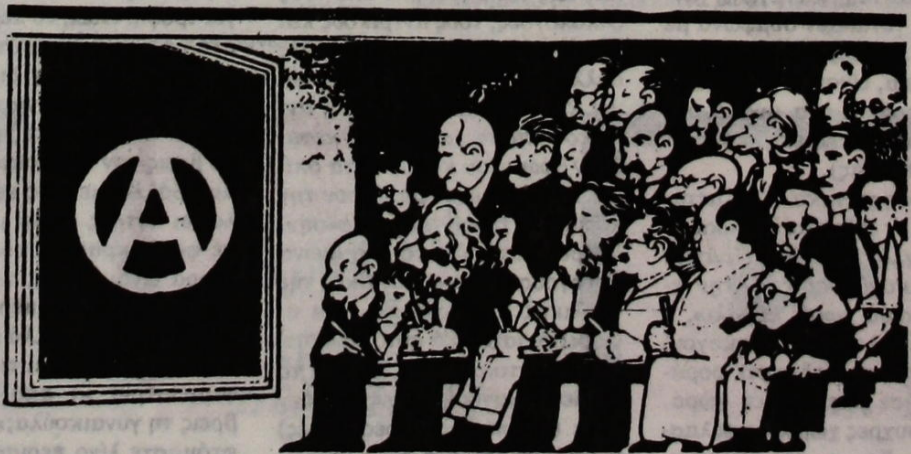
Γράμματα αλληλεγγύης στο: Vladyslav ChrabocskQ Arest Sledczy, ul. Ciupagi, Bialoleka, Warszawa, Poland.

— Ο Franco Leggio, εκδότης, που συνελήφθη κατά τη διάρκεια μιας διαμαρτυρίας ενάντια στα πυρηνικά όπλα στο Comiso της

Σικελίας στάλθηκε για ψυχιατρική εξέταση και κράτηση. Φαίνεται ότι θα πρέπει να είναι κανείς «τρελός» για να πιστεύει ότι τα πυρηνικά είναι επικίνδυνα...

— Η αστυνομία της Βραζιλίας εισέβαλε στη φυλακή Presidente Vencesl 400 μίλια δυτικά του Σάο Πάολο κατά τη διάρκεια μιας διαμαρτυρίας κρατούμενων ενάντια στις άθλιες συνθήκες. Χρησιμοποιώντας μια μπουλντόζα για να ρίξουν τις πύλες και υποστηριζόμενοι από ειδικές μονάδες ξυλοκόπησαν μέχρι θανάτου 14 κρατούμενους, σε μερικές περιπτώσεις ακόμα και μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης.

— Πολλοί κρατούμενοι ανέβηκαν στη στέγη της φυλακής του Risley στην Αγγλία πρόσφατα, για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στις εξοντωτικές συνθήκες κράτησής τους, με άφορη το θάνατο της εικοσάχρονης Paula Thomaw, που βρέθηκε κρεμασμένη μέσα στο κελλί της.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΑΤ

Μπορούμε να υπερηφανευόμαστε για την εκπληκτική μας τύχη: τώρα πλέον βιώνουμε στο περσί μας μια καταστολή άνευ διαχωρισμών. Η ενότητα των κατασταλτικών μηχανισμών διαφαίνεται μέσα από ζεύγη του τύπου: σοσιαλιστικά - καπιταλιστικά ΜΑΤ λευκοί-νέγροι ΜΑΤ (και τώρα, ω του θαύματος!! άντρες-γυναίκες ΜΑΤ Ο αγώνας του φεμινιστικού κινήματος, λέτε να δικαιώθηκε; Στην πρωτοπόρα Γερμανία, η ισότητα αντρών και γυναικών κατοκυρώθηκε και από τη σωματική πλευρά του θέματος. Οι γυναίκες ΜΑΤ είναι πλέον γεγονός. Έτσι λοιπόν δεν μπορούμε πια να μιλάμε για φαλλοκρατική βία και τα παρόμοια* αφού και η γυναικεία βία μέσα απο γκλομπς και κράνη εκφράζεται* αφού και η γυναικεία βία στρέφεται ενάντια σε γυναίκες και άντρες, ενάντια στους καταπιεσμένους και στους εξεγερμένους.

Κάποιοι ισώσ ν' αντιδράσουν λέγοντας πως η βία είναι κατ' εξοχήν αντρικό χαρακτηριστικό, που οι γυναίκες απλά το μιμούνται. Μα, τέλος πάντων, προτι-

μάμε να τις υποβιβάζουμε στο επίπεδο του «πίθηκου» που μιμείται τ' αντρικά πρότυπα διαρκώς, παρά να δεχτούμε ότι σε μερικές περιπτώσεις κάνουν τραγικά λάθη;

Πάντως η ένταξη γυναικών στις Μονάδες Αποκατάστασης Τάξης σίγουρα δικαιώνουν τους υστερισμούς του φεμινιστικού κινήματος, αλλά όχι τους ουσιαστικούς αγώνες του. Ωστόσο αυτό το «βήμα» της εξουσίας καταδεικνύει και κάτι ακόμα. Πως οι καταπιεστές ξέρουν όχι μόνο να κατακερματίζουν τον κόσμο (διαίρει και βασίλευε) αλλά και να ενώνουν όπου τους συμφέρει.

Εμείς τουλάχιστον ας μη μπλεκόμαστε σε τέτοια παιχνίδια. Ας δεχόμαστε τις ιδιαιτερότητες των άλλων σαν τέτοιες, κι όχι σαν τοίχους κι ανυπέρβλητα εμπόδια. Ο αναρχισμός, άλλωστε, πάντα ήταν κατά της ομοιογενεοποίησης και υπέρ της συντροφικότητας ανάμεσα στους καταπιεσμένους, είτε γυναίκες ήταν, είτε άντρες.

* και δη των ΜΑΤ

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟΙ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΤΑ ΖΩΑ

Η «Ομάδα Γυναικών Θεσσαλονίκης» καλά έκανε και αντέδρασε στην αφίσσα των Οικολόγων της Θεσσαλονίκης με τη λεζάντα: «Χρειάζονται τουλάχιστον 40 ζώα για να φτιαχτεί μια γούνα. Αλλά μόνο ένα για να τη φορέσει». Γιατί σίγουρα ποτέ ένα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ζώο δε θα σκότωνε άλλα 40 για να πάρει τη γούνα τους.

Ας δούμε όμως το γράμμα της Ομάδας Γυναικών που δημοσιεύτηκε στη «Ρήξη».

«...Κατ' αρχάς η ταύτιση ζώου και θηλυκού δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να προβάλλει τη βιολογική καταγωγή της γυναίκας και τη σαρκική και μόνο ύπαρξή της».

Η βιολογική καταγωγή αντρών και γυναικών σύμφωνα με την υπό αμφισβήτηση- Δαρβίνεια θεωρία, είναι τα ζώα. Οι ειδικεύσεις είναι στα μυαλά άλλων (στην προκειμένη περίπτωση της Ομάδας).

«Η εξίσωση γυναίκα = ζώο μεταφράζεται σε εξίσωση: γυναίκα = ανεγκέφαλο πλάσμα. Πράγμα που απεικονίζεται και στην αφίσσα: σώμα χωρίς κεφάλι».

Ανεγκέφαλος και κακόγυστος είναι οποιοσδήποτε φοράει γούνα σε μεσογειακή χώρα. (Για τις ψυχρές χώρες επιφυλασόμεθα). Και τι να κάνουμε,

στην Ελλάδα η πλειοψηφία των «γυνοφόρων» είναι οι γυναίκες, κι αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς.

«Η γυναίκα που νοιάζεται για το τι θα φορέσει, που δε λυπάται τα φτωχά ζώα».

Ψέματα είναι; Ποια απο τις κυρα-Κατίνες που παθαίνουν υστερία για να τους πάρει ο άντρας τους γούνα, νοιάστηκε ποτέ για τα ζώα; Ή μήπως κλαίνει όταν φοράνε παπούτσια από κροκοδείλσιο δέρμα;

Εδώ ωστόσο σηκώνει και προέκταση που πιθανόν οι Οικολόγοι δεν μπορούσαν να τη χωρέσουν σε μια αφίσσα. Δηλαδή το ίδιο ισχύει και για τους άντρες με τα δερμάτινα σακάκια.

«Κανείς δεν σκέφτηκε από τους Οικολόγους, τους αντρικούς και μόνο αντρικούς κυνηγητικούς συλλόγους, το ότι το κυνήγι είναι κατ' αποκλειστικότητα αντρικό «σπορ», τα τρόπαια κεφαλιών ζώων που κοσμούν τα σπίτια τους και επιβεβαιώνουν την κυριαρχία του άντρα στη φύση».

Πρώτ' απ' όλα το 19ο αιώνα κυνηγούσαν και οι γυναίκες της αγγλικής αφρόκρεμας, έτσι αναιρείται ιστορικά αυτό το «κατ' αποκλειστικότητα». Έπειτα το ότι δεν κυνηγούν οι γυναίκες δεν είναι (τις περισσότερες φορές) συνειδητή επιλογή τους (άλλο-

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ Χ. ΡΟΥΣΣΟΥ

Στις 15 Νοέμβρη άρχισε απεργία πείνας ο ισόβιτος κρατούμενος ομοφυλόφιλος Χρήστος Ρούσσος, 29 χρόνων.

Καταδικασμένος από στρατοδικείο σε ισόβια, γιατί στις 6 Απρίλη 1976 σκότωσε τον φίλο του Ανέστη Παπαδόπουλο 22 χρόνων, αποφάσισε να κατέβει σε απεργία πείνας:

«Επειδή έχω κλείσει ήδη 10 χρόνια και δεν αντέχω να ζήσω άλλα μες τις άθλιες φυλακές, τα άθλια διαφθορεία, που τίποτα καλό δεν κάνουν εκτός από το να καταστρέφουν και να συνθλίβουν ψυχές».

Η αίτηση χάριτος που υπέβαλε πέρυσι απορρίφθηκε από την προεδρία της Δημοκρατίας.

«Το ότι έχω 10 χρόνια μέσα στις φυλακές, την άγνοια κατά το διάστημα της κρατήσεώς μου διαγωγής».

«Ότι διέπραξα το αδίκημα σε στιγμές μη πλήρους καταλογισμού, ότι ήμουν ανήλικος, ότι δικάστηκα από Στρατοδικείο που αρνήθηκαν οι στρατοδίκες να δείξουν επιείκεια ακόμα και να δεχθούν έστω ένα ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου, λέγοντας ότι δεν είχα τέτοιο επειδή ήμουν ομοφυλόφιλος».

«Οι άνθρωποι της Προεδρίας αρνούμενοι κάθε στοιχείο υπέρ μου απέρριψαν την αίτηση στην οποία είχα αποθέσει την τελευταία μου ελπίδα, αφήνοντάς με πεταμένο στις ελεεινές φυλακές, τα κοινά διαφθορεία και κρατικά κέντρα αναπαραγωγής εγκληματιών, με μια καταδίκη αόριστη, βασανιστική, απάνθρωπη, χειρότερη και από το θάνατο».

«Επειδή δεν μπορώ να υποταχθώ στην άχαρη μοίρα που όλοι μου χαράζουν».

«Επειδή δεν μπορώ να υποταχθώ στην εκδικητική και εξοντωτική καταδίκη που μου επέβαλαν ακριβώς αυτήν, γιατί είμαι ομοφυλόφιλος, προκατειλημμένοι στρατοδίκες».

«Επειδή δεν μου έχει μείνει πλέον ίχνος δύναμης να υπομείνω

άλλο το συνεχές μαρτύριο της ισόβιας φυλακής χωρίς ελπίδα και ίχνος κουράγιου για άλλη υπομονή και εκ νέου υποβολή αιτήσεως... άρχισα απεργία πείνας την οποία θα συνεχίσω με ακλόνητη αποφασιστικότητα ώσπου να παραμεριστεί από τους αρμόδιους η εις βάρος μου προκατάληψη και να ικανοποιήσουν το νομικό και δίκαιο αίτημά μου για μείωση της βασανιστικής και εξοντωτικής ποινής μου που σκοπίμως μου επεβλήθη».

Όπως τονίζει σε συνέντευξή του στην Ελευθερότυπια, σκοπός του δεν είναι να εκβιάσει. «Η απεργία πείνας είναι το μόνο μέσο για να ακουστεί η φωνή του και ένας τρόπος που θα επιφέρει τον θάνατο του σαν λύτρωση από τα κάτεργα, εφ' όσον δεν επιλυθεί το αίτημά του για μείωση της ποινής του».

Η απαίτηση του Ρούσσου είναι πολύ ανθρώπινη και δίκαιη. Η εκδικητική μανία της κοινωφιλίας απέναντι του γιατί είναι ομοφυλόφιλος, επιβάλλει την αντίστασή μας και την συμπαράστασή στο Ρούσσο.

Στο άνθρωπο, που η στάση του, τόσα χρόνια στα κάτεργα της εξουσίας, υπήρξε υποδειγματική και μαχητική χωρίς υποταγή στις όποιες μεθοδεύσεις των αρχών, οφείλουμε την αμέριστη συμπαράστασή μας και την άρνησή μας στον κοινωνικό ρατσισμό.

Ήδη ο Ρούσσος βρίσκεται στην 17 μέρα απεργίας πείνας και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο κρατούμενων Κορυδαλλού, από τις φυλακές Χαλκίδας.

2/12/86

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΤΟ ΝΤΑΧΑΟΥ

Πέρασαν μήνες, κόπασε ο θόρυβος των αποδράσεων, των συλλήψεων, οι αναφορές - σπάνιες κι αυτές - στον τύπο εκλείπουν. Για άλλη μια φορά η σιωπή - ένοχη σιωπή - καλύπτει το Νταχάου της Κέρκυρας και την εξόντωση των «απειθαρχών κρατούμενων». Η απόδραση και σύλληψη των Πετρόπουλου, Παπαδόπουλου, Τεμπερεκίδη αποτελούσε «είδηση», που πρόσκαιρα απασχόλησε την «κοινή γνώμη» και τάραξε για λίγο τα ήσυχα νερά των συνειδήσεων. Όμως η φυσική και ηθική τους εξόντωση, καθώς και όλων των

άλλων εγκλειστών στο κολαστήριο της Κέρκυρας, συνεχίζεται καθημερινά.

Αν κάποιοι, μέσα κι έξω απ' τις φυλακές, επιθυμούν και αγωνίζονται για μια κοινωνία χωρίς φυλακές και φυλακισμένους, δεν μπορεί να ξεχνούν τους τρεις αυτούς αγωνιστές, δεν μπορεί να μην επιδιώκουν το άμεσο κλείσιμο του κάτεργου της Κέρκυρας. Είναι απαράδεκτο ν' ανεχόμαστε ακόμα την ύπαρξη αυτού του Μεσαιωνικού αίσχους, που πολύ εύστοχα αποκαλείται Νταχάου της Κέρκυρας.

